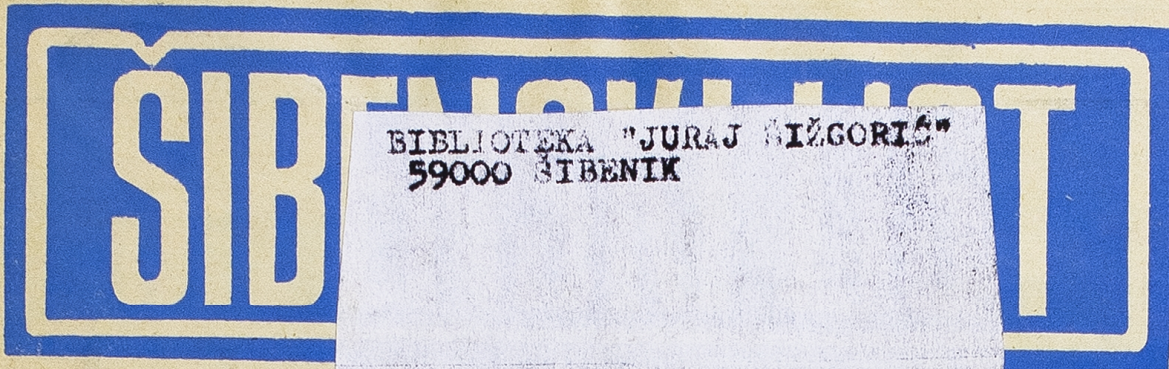

BIBLIOTEKA "JURAJ ŽIGORIĆ"
59000 ŠIBENIK

GLASILO SOCIJALISTICKOG SAVEZA RADNOG NARODA OPĆINE ŠIBENIK

GOD. XXIII
BROJ 1094

IZDAVAČ: INFORMATIVNI CENTAR
ŠIBENIK, 21. srpnja 1984.

CIJENA
15 DIN

Sjednica Izvršnog vijeća Skupštine općine Šibenik

Štedimo vodu da ne budemo žedni

O predloženoj mjeri osnovnih škola konačnu riječ dat će odbornici Skupštine općine ● O svakom zahtjevu za povećanje cijena razmišljat će se i raspravljati mnogo ozbiljnije nego dosad

Trogodišnji proces reorganiziranja mreže osnovnih škola u našoj općini privodi se kraju, što ipak ne znači da promjene neće biti prijeko potrebne i ubuduće i to u prvom redu zbog migracije stanovništva unutar komune. To i značajne uštede koje će reorganizacijom biti ostvarene rukovodilo je Izvršno vijeće da prihvati i Skupštini na usva-

janje predloži Odluku o utvrđivanju mreže osnovnih škola. Proteklih godina najveća pažnja posvećena je sjeverozapadnom dijelu komune, a posljednje vrijeme stručni su radnici utrošili na razrješavanje problematike osnovnog školstva na području Primoštena, gdje su se radnici triju

(Nastavak na 2. stranici)

U žarištu

Zluradnici iz tvrđave magle i mjesečine

Smrt svakog čovjeka smanjuje mene, jer sam obuhvaćen u Čovječanstvu. Zbog čega je glasoviti Ernest Hemingway preuzeo tu iskričavu misao Donneu i dometnuo je svome remek-djelu, romanu »Kome zvono zvoni«, nije baš previše teško razabrati. Radi se, zasigurno, o ničim opovrgnutoj istini da na ovome svijetu malo ima stvari (i događanja) koja se ne bi ticala svih nas. Neki, međutim, rezoniraju sasvim drukčije. Njima je, očito, puno draža i mnogo bliža izreka jednog eminentnog svjetskog političara koji je (inače doista slavan i zaslužan) postao vrsno znan (i) po tome što je, ne u jednoj prilici, zagovarao krilaticu »što gore, to bolje«. Spominjemo to samo uzgred, jer je i u ovim našim, šibenskim odrednicama podosta onih koji, sakriveni u neakve vlastite tvrđave magle, sna i mjesečine, zluradim osmijehom (i podsmijehom) dočekuju i pričekuju teškoće, propuste i aktualne probleme svakodnevice. Na riječima — oni bi, kao, pripomogli rješavanju teškoća i dokidanju nevaljalosti, u praksi — aplaudiraju potezima koji vuku prema lošem: jednostavno govoreći — pretvaraju se u navijače! Očekujući ishod »bitke« oni u razmršenu čvora sagledavaju konfrontaciju struktura, podilaze čas jednima, čas drugima i sve tako u lijepom uvjerenju da su neprepoznatljivi, da ih se ne uočava, da ih se ne može pročitati. Nećemo kazati (jer bi — a možda i ne bi — konstatacija bila preteška) da su im misli izdanci kontrarevolucije, ali moramo reći (i valja ustanoviti) da njihova »desno«-»lijeva« razmišljanja jesu bliska prosudbi onih protiv kojih se ova Revolucija ni do danas nije prestala boriti. Zluradnicima nije tako lako potkresati krila, i to bi se uradilo ponajbolje ako se prepusti da ih oprže na odlukama, rješenjima i izlazima koji neće »bolovati« inflacijom riječi, a hoće ozdraviti — pravodobnim, rezolutnim i »ni po babu, ni po stričevima« postavljanjima, preispitivanjima i zaključivanjima. Kroz izmaglicu vremena mrak će im na oči pasti samo tada (i jedino onda) ako se shvati da im ne valja dati priliku da paradiiraju svojim zluradim aplauzima. Ponašamo li se baš uvijek tako?

DURO BEČIR

Spomen - obilježja

Vječna straža na Ljubinoj poljani

Mrtvi se drugovi ne zaboravljaju. Heroji naše slavne narodnooslobodilačke borbe ne smiju pasti u zaborav. Tu konstataciju imali su na umu i preživjeli borci Šeste brigade 19. sjevernodalmatinske udarne divizije koji su sebi stavili u zadatak da svojim mrtvim drugovima moraju podignuti spomen-obilježje tamo, na onom mjestu Ljubine poljane gdje ih je bijela smrt umorila u noći između 5. i 6. siječnja 1944. godine.

A dogodilo se to ovako: poslije napornog puta preko visoravni i padina Ljubine poljane brigada je navečer stigla blizu ceste Srb — Otrč. Nju su borci morali prijeći

kako bi prispjeli do Velike Popine. Ali na cestu nisu došli. Zastali su nekoliko stotina metara dalje, jer se na pro-

(Nastavak na 2. stranici)

Turistički promet

Više inozemnih gostiju

U lipnju je na šibenskom području boravilo ukupno 40.981 posjetitelj, što je za 9 posto više nego u istom mjesecu prošle godine. Od toga na domaće goste otpada 14.266 a na strane 26.715, pa je domaćih bilo za 11,6 posto manje nego lani a stranih za 24,6 posto više nego lani.

Broj noćenja u lipnju povećan je za 1,4 posto ili ukupno 296.398. Domaći gosti ostvarili su 87.654 noćenja što je za 15,7 posto manje nego lani, dok su inozemni gosti povećali broj noćenja za 11 posto,

odnosno ostvarili 208.744 noćenja.

U šest mjeseci ove godine na našem području boravilo je ukupno 88.060 gostiju, što je za 8,2 posto više nego u istom razdoblju prošle godine. Od toga na domaće goste otpada 46.887 ili 2 posto više nego lani. Stranaca je bilo ukupno 41.173 ili 16,4 posto više nego lani.

Broj noćenja u šest mjeseci ove godine povećan je 5,4 posto, odnosno, ukupno je ostvareno 524.961 noćenja. Domaći gosti noćili su 220.909 puta ili 5,2

više nego lani. Istodobno stranci su noćili 304.052 puta ili 5,6 posto više nego prethodne godine.

Po ostvarenom broju noćenja na prvom mjestu je hotelski kompleks »Solaris« (na slici) sa 157.965 noćenja, a zatim slijede Vodiće sa 104 tisuće i Primošten sa 102 tisuće noćenja.

Od inozemaca, šibensko područje ove godine najviše posjećuju gosti iz SR Njemačke, zatim Austrijanci, Francuzi, Britanci, Čehoslovaci pa Talijani.

R. Td.

Spomen - obilježja

Vječna straža na Ljubinoj poljani

(Nastavak sa 1. stranice)

metnici bila zaglavila njemačka motorizirana kolona. Sačekali su da kolona prođe. Posjedali su borci unaokolo. Ali, iscrpljenost, slaba odjeća i strahovita studen — učinili su svoje: Kad je uslijedio pokret iz sna se na padinama Ljubine poljane nikad više nije probudila »četa partizana«.

»Ledena smrt« prekinula je živote 26 boraca. Kako je utvrđeno, s područja šibenske komune smrznuli su se: **Miljenko Antulov** iz Zatona, **Ferdo Banjola** iz Vodića, **Šime Cvitan** i **Mladenko Kursar-Martin** iz Tribunja, **Dušan Jelovčić-Vinko** i **Drago Lakoš** iz Kaprija, **Jakov Cukrov** i **Stipe Mišurac** iz Prvić-Sepurine, **Ante Barbača**, **Šime Stegić** i **Ante Šo-**

da iz Tijesna, **Mile Vodanov** iz Dubrave, kod Tijesna, **Jo-so Bokan** i **Klement Magazin** iz Betine, **Gojko Klarin** i **Milivoj Klarin** iz Jezera, **Ante Truta** iz Zlarina i **Ljubomir Lalić** iz Gorice.

Prema riječima Frane Šupe, predsjednika Odbora za izgradnju spomen-obilježja na Popinom polju pri SUBNOR-u Zajednice općina Split, spomenik dvadeset i šestorici umrlih partizana podiže narod Dalmacije i Like, a inicijativu su dali preživjeli borci Šeste brigade 19. sjevernodalmatinske udarne divizije. U tu svrhu je prije dvije godine formiran odbor koji je brinuo o svim segmentima podizanja spomen-obilježja i primjernog podsjećanja na »bijeloj smrti« u partizanskoj koloni zaustavljene borbe.

Idejno rješenje spomen-obilježja dao je akademski kipar Paško Čule i zahvaljujući novčanoj pomoći dalmatinskih i ličkih komuna u sklopu proslave Dana ustanka naroda i narodnosti SR Hrvatske (a na kon nešto više od četiri desetljeća kad se događaj zbija) spomenik dvadeset i šestorici partizana bit će otkriven 29. srpnja. Sama svečanost otkrivanja spomen-obilježja obaviti će se u 10 sati, a u 11 sati u Otrčju će biti organiziran narodni zbor i otkriven spomenik 9. gerilskom odredu toga kraja.

Na kraju, valja naznačiti da će se toga dana u Otrčju održati i trinaesti susret boraca i omladine sjeverne Dalmacije i južne Like, a nekako u isto vrijeme izvršit će se i svečani čin bratimljenja osnovnih škola »Roko Frkić-Ljutac« iz Tijesna i »Branko Vladašić« iz Zrmanje. I to bratimljenje jedna je karika u dugom lancu obveza da »bijelom smrti« usmrćeni borci Šeste brigade 19. sjevernodalmatinske udarne divizije nikada neće biti zaboravljeni.

D. B.

Sjednica Izvršnog vijeća
Skupštine općine Šibenik

Štedimo vodu da ne budemo žedni

(Nastavak sa 1. stranice)

škola samoupravno udružili u jedinstvenu radnu organizaciju. Nakon javne rasprave koja je zakazana za ovaj i naredni mjesec, o predloženoj mreži osnovnih škola izjasnit će se odbornici Skupštine općine.

Informacija koju je Izvršnom vijeću podnijelo Općinska zajednica za poslove cijena ujedno je i odgovor na jedno odborničko pitanje. Procedura utvrđivanja novih cijena ugostiteljskih usluga okončana je 21. lipnja, no do ovih dana cjenike je izradilo i ovjerilo samo polovica od 293 samostalna ugostitelja. Problem je dakle isključivo u nastojanjima da se primjenjuju više cijene i od onih, utvrđenih a po ocjeni mnogih previsokih.

Takvu ocjenu i uvjerenje iznio je i Živko Lazinica, predsjednik općinske vlade, govoreći o postupcima koji su uslijedili po »famosnom« odmrzavanju cijena. Bilo je odlučivanja gotovo na prečac, priznaje Lazinica. O svakom daljnjem zahtjevu bez obzira na

to bio on ugostiteljski, komunalni ili neki drugi razmišljati će se i raspravljati mnogo, mnogo ozbiljnije. Takvim postupkom doći će se sigurno do činjenica koje će ukazati da cijene mogu rasti i sporije na račun proklamiranog i traženog iskorištavanja drugih, uglavnom unutrašnjih resursa. Cijene i primjena Zakona o privremenoj zabrani raspolaganja dijelom društvenih sredstava za isplatu osobnih dohoda teme su kojima je Općinski koordinacijski odbor za provedbu mjera ekonomske stabilizacije, posvetio u proteklom razdoblju najveću pažnju, iznosi se u informaciji o radu ovog tijela koju je prihvatilo Izvršno vijeće.

Iz, inače, duge rasprave o problemu vodoopskrbe na našem području treba izdvojiti apel koji se upućuje svim potrošačima. Štednja i racionalna potrošnja jedini su način da ovih, u isto vrijeme i sušnih i žednih, dana ne dođe do ozbiljnih poremećaja u isporuci vode.

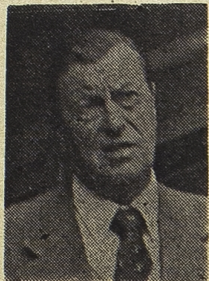
M. SEKULIĆ

Što još reći?

Volonteri i štrokeri

Bespravna izgradnja i još više »krivci« i »slučajevi« oko nje i dalje su, usprkos optimistima, u žiži zanimanja ovog, ionako vrućeg ljeta. O događajima koje je netko nazvao aferom uglavnom se sve zna, a osobno iz tog scenarija jedne blamaže izdvajam Komisiju za ispitivanje i utvrđivanje odgovornosti za nastale probleme oko »divlje« gradnje. Devet je volontera (po tri iz svakog skupštinskog vijeća) potrošilo pedesetak sati ne bi li iz papazjanije mjera, odluka i naredbi izvukla na svjetlo dana one koji su radili nezakonito i problemu bespravne izgradnje dali konotacije afere. Kad su rečeni volonteri sačinili Izvještaj koji je razmotren na minuloj zajedničkoj sjednici skupštinskih vijeća afera je međutim nastavljen na u još žešćim tonovima. Prvi dio komisijskog izvještaja ocijenjen je kvalitetnim i u njemu je utvrđena odgovornost pet općinskih organa. Znači to, ako je vjerovati slovu zakona i obrazu da ima itekako razloga za smjenjivanje rukovodećih ljudi tih organa. Ne lezi vraže! U drugom dijelu istog izvještaja ni traga od zahtjeva da se može bitni štrokeri broda koji je potonuo u beznade blamaže skinu s (dobro plaćenih) funkcija. Umjesto toga lagahna, poput proljetna povjetarce, konstatacija »da nema osnove za smjenjivanje sadašnjih rukovoditelja organa uprave«. Teško bi bilo povjerovati da Komisija (s Danom Seksom na čelu) nije s obzirom na odabrano članstvo i navedeni prvi dio izvještaja svoj posao shvatila dovoljno ozbiljno. Osobno (napisao to već) ocjenjujem vjerojatnijim uzročnikom za spomenutu kontradikciju (ne)spominjane pritiske. A ako su ti pritisci bili toliko da obezvrijeđeno rad volontera i promijene tekst koji je možda pravedna oštrica noža za »gordijski čvor« obeštećenja rada Općinske skupštine onda valja postaviti brojna pitanja. A najmanje jedno: tko će nakon ovakvih iskustava pristati biti članom neke slične, važne skupštinske komisije?

Z. ŠEVERDIJA

Piše:
V. Gradiška

Šibensko partizansko ratište (1944.)

15. SRPNJA

Oko 7 sati Nijemci su počeli napadati na zatonski teren topovima i bacačima iz pravca Rasline i Gačeleza. Pošto se teren Zatona činio nepodesan za obranu i za manevriranje našim bataljonima, to je donijela nova odluka da se bataljoni usiljenim maršem i pod borbom prebace u rejon Soplja i Gradine za efikasniju obranu. Tada su bataljoni pravcem Kulaši — Vičine — Ledine tučeni bočnom vatrom od neprijatelja stigli pod Gradinu i Sopalj. Pokušaj za uzimanja Soplja nije uspio, jer je to osujetila neprijateljska kolona koja je stigla iz pravca Pirovca i Tijesna i koja je pod vatrom teškog oružja branila vrhove Soplja, dok su se sa sjeverne strane na Sopalj uspinjali Nijemci. Tako su se naši bataljoni našli ispod Soplja i Gradine u potpunom neprijateljskom okruženju. Ipak se glavnina naših snaga okupila uz Štab sektora i pokušavala se probiti preko Kurtovca za Gorijak, ali su Nijemci bili već na Gorijaku. Onda se krenulo preko Rogušice za Rust. Ta je glavnina probijala sebi put pod borbom u toku čitavog dana, pa kad je pao mrak ona se uspjela izvući preko Plane i Paljevine za šumu Brine, a potom za Bukovicu. Proboj ovoj glavnini za Bukovicu omogućile su dvije čete drugog bataljona 14. brigade, koje su tokom cijelog dana držale čvrsto u svojim rukama Kovču i Kulaš, ali se same nisu uspjele izvući iz neprijateljskog obruča, pa su većim dijelom stradale.

16. SRPNJA

U toku dana neprijatelj je izvršio raciju blokiranog terena između Zatona, Vodića i Tribunja gdje je zatekao brojne civile, novomobilizirane, u posjetu vojsci, terenske radnike, kao i izbjeglice. Navečer je jedna duga šarena kolona od preko 150 zarobljenika krenula cestom iznad Vodića u pravcu Mostina i Skradina, gdje je od Nijemaca zadržana u zatvoru. Drugu kolonu zarobljenika na terenu Dubrave i Dazline Nijemci su doveli u Tribunj, odakle su u Šibenik uputili njih 97, dok je veći dio pušten, jer se radilo o zbijegu iz ugroženog područja kotara Vodića.

17. SRPNJA

Na primoštenskom terenu je održan masovni miting omladine kotara Šibenik, kome je prisustvovalo preko 500 omladinaca. To je bila smotra aktivnosti, snage i spremnosti omladine tog kotara za NOP. Pobjedničku zastavu u dvomjesečnom kotarskom natjecanju odnijela je omladina općine Primošten - Rogoznica.

Šest savezničkih aviona bombardiralo je područje oko Tvornice ferolegura u Crnici, gdje je bila baza njemačke motorizacije. Poginulo je sedam njemačkih vojnika, a osam ih je bilo ranjeno.

18. SRPNJA

Prevozni brod »Frankopan« stigao iz Visa s teretom materijala u Lavsu.

20. SRPNJA

PC 24 prebacio je 150 boraca Stankovačkog bataljona s otoka Pašmana, gdje su se nalazili od zadnje neprijateljske ofenzive, na Dugi Otok, a PC 26 kao oružana pratnja privoznim brodovima od Kornata do Visa.

Eskadrila od šest savezničkih aviona napala je radiostanicu u Mandalini, koja je oštećena.

Prošlog tjedna

Boravilo oko 39.000 gostiju

U početku tjedna na području naše rivijere, od Rogoznice do Pirovca, evidentirano je 39.200 inozemnih i domaćih turista. To je za oko tisuću više nego u istom razdoblju prošle godine, a u odnosu na prošli tjedan broj gostiju povećao se čak za dvanaest tisuća.

Prema podacima Općinskog turističkog saveza inozemnih turista ima znatno više, ukupno 22.060, a uglavnom su iz Savezne Republike Njemačke, Italije, Čehoslovačke i SSSR-a. Podaci govore i to da je posjetilaca najviše u Vodicama (5292), Primoštenu (3989) i hotelskom naselju Solaris (3660).

Zašli smo eto, barem po datumu, u »špicu« sezone. Odmarališta, kampovi, hoteli i kućna radinost sve su puniji, ali još uvijek se u gotovo svim turističkim kapacitetima može naći slobodnih mjesta.

Biti prvi u selu

(ili: nema mjesta za
Krležu)

Večeras završava tjedan Šibenskih pučkih noći koje je, u sklopu »Šibenskog ljeta«, organizirao Centar za kulturu. Tokom sedam večeri smjenjivale su se na šibenskim otvorenim pozornicama, trgovima i ulicama, pjevači, glumci, recitatori. Na izlozima prodavaonica, pogotovo onih u Kalelargi, isto tako su se svakodnevno smjenjivali plakati, i to je zaista bilo najažurnije informiranje o onome što je na programu navečer. Za nas — prilika da zabilježimo ovu crticu.

Plakate su lijepili vrijedni dečki iz poznate festivalske »Kičma-trans« službe Centra za kulturu, oni isti koji za vrijeme Festivala danima i noćima nose, prenose, raznose, lijepe, slažu.

Jedan od njih imao je zadatak da zalijepi plakat za svojevrsnu monodramu »Šutnje, samoće, procesi«, zapravo govorenje Krležinih tekstova i autentičnih izjava koje je priredio poznati interpret Goran Matović. (Samo da napomenemo, taj je program »uletio« u Pučke večeri zato što je već ranije bio ugovoren). Gotovo ni u jednoj prodavaonici u Kalelargi, trgovci nisu dozvolili da se na izlog (na kojem su se, kako smo rekli, svakodnevno izmjenjivali plakati), zalijepi i plakat za Krležu. Najprije su sumnjičavo pitali o čemu se radi, a onda redom odbijali, često uz motivacije da im to zaklanja sunce, svjetlost, da se ne smije lijepiti na izloge, itd.

Šibenske pučke noći nastavljale su se sutradan nastupom Klapa »Šibenik«. Oni isti trgovci, izlazili su iz prodavaonica i tražili, molili, inzistirali da im se daju plakati za Klapu »Šibenik«, da ih zalijepe na svoje izloge.

Eto što znači biti prvi u svom selu! Za Klapu »Šibenik« se, srećom, može reći i da nije samo prva u svom selu, no — što to vrijedi Krleži?

Za njega mjesta u šibenskim izlozima nema.

Ili da to shvatimo kao kompliment genijalnom piscu?

Jordanka GRUBAČ

Informacija o potrebi osnivanja SIZ-a za informiranje

Što prije — to bolje

I U V O D

S obzirom na to da je javno informiranje organizirani oblik djelovanja radnika, radnih ljudi i građana, organizacija udruženog rada i drugih samoupravnih organizacija i zajednica, mjesnih zajednica, društveno-političkih zajednica i njihovih organa i društvenih organizacija, ova djelatnost je od posebnog društvenog interesa.

Radi njenog unapređenja i radi ostvarivanja Ustavom utvrđenih prava radnika, radnih ljudi i građana da aktivno sudjeluju u informiranju i da budu informirani, u SR Hrvatskoj donesen je Zakon o javnom informiranju (»Narodne novine« br. 11/1982.).

Od donošenja ovog Zakona do danas poduzete su mnoge mjere za unapređenje ove javne djelatnosti, a posebno na razini nižih društveno-političkih zajednica, gdje je došlo do osnivanja samoupravnih interesnih zajednica, čime su osigurani mnogi preduvjeti od zajedničkog interesa za unapređenje zajedničkog interesa za unapređenje i razvoj javnog informiranja.

U općini Šibenik informativna djelatnost je prisutna više od 20 godina, a do odgovarajućeg unapređenja došlo je konstituiranjem Informativnog centra — Šibenik 1978. godine, koji obuhvaća novinsko i radijsko informiranje.

Međutim, osnivanjem Informativnog centra nisu riješeni mnogi problemi, prije svega financijskog, tehničkog i materijalnog karaktera.

Krupan problem predstavlja radni prostor. Danas radna organizacija ne djeluje na jedinstvenom prostoru, već su službe dislocirane. Zajedničke službe smještene su u prizemlju zgrade DIT-a, Propaganda u prostorijama kojima se nekad koristila Privredna komora, dok Redakciju radija i »Šibenskog lista« odvaja kancelarija Prosvjetno-pedagoške službe. Dakle, već i u funkcionalnom smislu takvo prostorno rješenje je potpuno neprimjereno, jednako kao i u organizacijskom pa i estetskom pogledu. Zgrada bivšeg Kotara u kojoj djeluje Radio-Šibenik je u trošnom stanju. Vrlo krupan problem predstavljaju električne instalacije, a zbog loše provedene kanalizacijske instalacije često dolazi do slijevanja vode iz sanitarnog čvora u studio Radio-Šibenika, uslijed čega nastaju kvarovi na električnoj mreži, a to uzrokuje višednevne prekinde programa Radio-stanice.

Tehnička opremljenost je vrlo loša i zastarjela, pa se to održava na kvalitetu rada i provođenje programske orijentacije Informativnog centra.

Način financiranja privremeno je riješen Samoupravnim sporazumom o izdvajanju i udruživanju sredstava, a koji ne osigurava ni izdaleka potrebna sredstva jer je udruživanje organizacija udruženog rada dobrovoljno.

II PROBLEMI MODERNIZACIJE TEHNIKE I RJEŠAVANJE PROSTORNIH PITANJA

Problemi modernizacije tehnike Radio-Šibenika aktualni su već cijeli niz godina, no, nažalost, do danas se ništa kvalitetno na tom planu nije učinilo. Postojeća oprema Radio-Šibenika dotrajala je i stara, a kad se zna da radio-stanica egzistira 16 godina s opremom koja je u trenutku prvog emitiranja programa bila polovna (rashodovana oprema Radio-Dubrovnika), posve je jasno svakom prosječnom građaninu da su naše tehničke mogućnosti minimalne.

Ukupna vrijednost opreme potrebne za rad Radio-Šibenika procjenjuje se na nešto više od 20.000.000 dinara, pri čemu je polovinu sredstava potrebno osigurati za nabavu dijela opreme koja se kod nas ne proizvodi.

Smatramo da je našoj općini, kao privrednom, političkom, kulturnom i društvenom središtu, prijeko potrebna odgovarajuća radio-stanica čija bi čujnost ponešto prelazila granice općine.

Također, vrlo smo zainteresirani da je dijelom svog programa uključimo i u program Radio-Zagreba. U tom smo smislu odavno pokrenuli pitajne uspostavljanja direktne veze između Radio-Šibenika i Radio-Zagreba (LINK).

Prostorni problemi gotovo su jednako teški za ovaj kolektiv koliko i dotrajala oprema, pa je stoga i razumljivo da se o modernizaciji Informativnog centra ne može govoriti bez kvalitetnog sagledavanja rješenja prostornih pitanja.

Informativni centar — Šibenik bi se, prema konačnoj koncepciji, trebao preseliti u prostor zgrade DIT-a, i to na oba kata ove zgrade, dok bi se prizemlje ostavilo Društvu inženjera i tehničara koji su sada korisnici cijelog prostora. Na prvom katu zgrade DIT-a bila bi smještena Radio-stanica, dok bi se u prostoru drugog kata nalazile redakcije obaju medija (lista i radija), propagandna služba, računovodstvo i ostalo.

III FINANCIJSKI PROBLEMI I POTREBA OSNIVANJA SIZ-a JAVNOG INFORMIRANJA

Postojeći Samoupravni sporazum o izdvajanju i udruživanju sredstava za informativnu djelatnost u općini Šibenik za razdoblje od 1981. do 1985. godine pokazao je niz slabosti, jer ne osigurava dovoljna sredstva za javnu informativnu djelatnost.

Sredstva koja udruženi rad sada izdvaja na temelju SAS-a ne mogu biti prihod tekuće godine, jer se izdvajaju po završnim računima. Kako je zakonski rok za uknjižbu sredstava poslovne godine do 15. siječnja sljedeće godine, Informativni centar već tri godine za redom (1981., 1982., 1983. g.) završava s gubitkom. Tako je 1983. godine zabilježen gubitak dosegao preko 2,1 milijuna dinara.

Istodobno, treba kazati da veći dio OOUR-a i SIZ-ova nije potpisao SAS (iako je u prošloj godini, nakon odgovarajućih intervencija OK SSRN, naknadno došlo do uplate sredstava i od onih koji SAS nisu prihvatili), što izaziva svojevrsnu nesigurnost. Stopa od 0,05 posto iz dohotka, a koja obavezuje samo one koji su Sporazum potpisali i ne može zadovoljiti niti najnužnije potrebe ove djelatnosti, pa stoga nije ni čudo da Informativni centar bilježi gubitke, prolazi kroz financijsku agoniju u kojoj je gotovo izmjeseceva u mjesec neizvjesno da li će biti sredstava za ono najosnovnije — osobne dohotke za 26 zaposlenih radnika.

U 1983. godini ukupno je ostvareno po SAS-u nešto preko 11.000.000 dinara.

Vlastiti prihod Informativni centar — Šibenik ostvaruje od prodaje »Šibenskog lista«, te od reklamnog bloka Radio-Šibenika i oglasnog prostora u »Šibenskom listu«.

U 1983. godini ostvaren je prihod od 3,7 milijuna dinara što je za oko 60 posto više od planiranog.

Da »Šibenski list« stječe ugled u gradu govori i podatak da polako raste i broj oglasa i obavijesti građana u listu, a što treba još više unaprijediti, kao i ostale djelatnosti.

Prema tome ukupan prihod kreće se danas negdje oko 16.000.000 dinara, dok su rashodi oko 20.000.000 dinara, pa se radi toga javlja permanentni gubitak.

Značajno povećanje troškova u drugoj polovini ove godine, a što će još prisutnije biti u 1985. godini, ukazuje da bi ukupni rashodi u 1985. godini iznosili oko 30.000.000 dinara.

Da bi se ti rashodi mogli pokriti potrebno je:

- Povećati vlastite prihode na najmanje 6.000.000 dinara
- Prići osnivanju SIZ-a za javno informiranje u općini preko kojeg bi se osiguravalo oko 25.000.000 dinara.

U vezi s formiranjem SIZ-a javnog informiranja u općini Šibenik potrebno je da se već danas obave odgovarajuće predradnje i to:

- Skupština općine treba da svojom odlukom utvrdi obavezu osnivanja SIZ-a javnog informiranja u općini Šibenik i da odredi subjekte njenog osnivanja (član 39. Zakona o javnom informiranju, »Narodne novine« br. 11/82)
- Nakon donošenja Odluke o obavezi osnivanja SIZ-a potrebno je izraditi Nacrt o osnivanju Samoupravne interesne zajednice javnog informiranja, shodno članu 40. citiranog Zakona. Ovaj Nacrt samoupravnog sporazuma na jesen bi trebalo štampati u »Delegatskom listu« i uputiti na javnu raspravu koja bi trebala biti okončana do početka prosinca, tako da bi Zajednica djelovala od 1. siječnja 1985. godine.
- Sredstva za ostvarivanje programa Zajednice osigurat će se doprinosom iz dohotka svih OOUR-a i RZ, osobnog dohotka od samostalnog obavljanja privredne odnosno neprivredne djelatnosti, od samostalnog obavljanja poljoprivredne djelatnosti, te iz drugih izvora prihoda (član 41. citiranog Zakona).

U vezi s ovim udruživanjem potrebno je dati

O B R A Z L O Ž E N J E:

Radi provođenja mjera stabilizacije predlažemo da se stopa doprinosa iz dohotka ne poveća, već da ostane ista, tj. 0,05 posto, a kod uplate svih obveznika u 1985. godini moglo bi se ostvariti po toj osnovi 15.000.000 dinara.

Stopa doprinosa od samostalnog obavljanja privredne i neprivredne djelatnosti trebala bi da iznosi 1 posto (toliko iznosi i kod drugih društvenih djelatnosti), i po toj osnovi osiguralo bi se 1,5 milijuna dinara.

Potpisnici Sporazuma trebali bi biti i svi dosadašnji subjekti (Skupština općine, sve samoupravne interesne zajednice društvenih djelatnosti i materijalne proizvodnje i samostalni fondovi koji djeluju na području općine), a predlažemo da stopa udruživanja ostane ista kao i do sada, i to:

- Općina Šibenik u visini od 0,70 posto od izvornih prihoda budžeta
- Samoupravne interesne zajednice i fondovi 0,60 posto od izvornih prihoda

Po toj osnovi u 1985. godini moglo bi se udružiti oko 8.000.000 dinara.

Prema tome ukupna udružena sredstva iznosila bi oko 25.000.000 dinara.

Na taj način ne bismo ništa više teretili kako udruženi rad tako i budžet Skupštine općine i SIZ-ova, već bismo veći efekt postigli obaveznošću svih subjekata u udruživanju sredstava.

Ta obaveznost je moguća jer to Zakon dozvoljava o obzirom na to da se za obveznike primjenjuju isti propisi kao i o oporezivanju dohotka organizacija udruženog rada (Stav 2, član 41.), što znači da kad Sporazum potpiše više od 50 posto organizacija, općina može odlukom da propiše da se obaveznost odnosi i na one koji Sporazum nisu potpisali.

Shodno članu 42. Zajednica će donijeti program o osnovama plana za 1985. godinu, a u idućoj godini i za cjelokupno novo srednjoročno razdoblje od 1986. do 1990. godine.

Posebno ističemo da je do danas većina društveno-političkih zajednica u SR Hrvatskoj osnovala SIZ-ove javnog informiranja, pa stoga nije potrebno posebno naglašavati nužnost osnivanja SIZ-a javnog informiranja u općini Šibenik.

OPSKRBA

Ribarima i ribičima odzvonilo

Sudeći po opskrbi, a još više po cijenama ribarskog pribora i alata, ribarima, onim profesionalnim i onim sportskim odzvonilo je, pa će riblji fond zasigurno biti bogatiji za koju riblju glavu.

Obilazeći »Robnu kuću«, odnosno odjel sportske opreme, »Šibenkinu« trgovinu sportske opreme na obali i trgovinu »Ribomaterijala«, također na obali, nalazimo da oni koji se namjeravaju prehraniti loveći ribu ili zaraditi prodajući te skupocene morske stanovnike neće naći mnoge potrepštine a kvaliteti ponude da i ne govorimo.

Najtraženijeg najlona, odnosno naški zvanog »pela« i udica nema po izboru. Izbirljive udičare neće sigurno zadovoljiti marke najlona »Leska« i »Bremo« makar su najjeftiniji. Sto metara »Leske« od 0,30 mm, 0,35 i 0,40 košta 76,87 i 100 dinara, a od 0,45 mm 115 dinara. »Noryl« od 0,45 košta 261,50, a od 0,50 mm 264 dinara. Ta debljina najlona, za lov na krokodile, neće sigurno naći puno kupaca. Ono što bi donekle moglo zadovoljiti iskusne ribiče su »Bremo« od 0,12 košta 71,50 dinara »Damil« i »Zlatna kornjača« samo što im cijene nisu baš privlačne. S obzirom na potrošnju najlona ako kupite ove marke brzo ćete spiskati tisuću ili dvije tisuće dinara za svega nekoliko ribolova. Sto metara »Damil« od 0,20, 0,25 i 0,30 košta 367,99, 382,44 i 423,89 dinara. »Zlatna kornjača« je najskuplja: 0,26 mm, odnosno 0,30 mm košta 406,70, odnosno 453,35 dinara.

Izbor udica također ne zadovoljava ni u jednoj spomenutoj trgovini. U »Ribomaterijalu« ih ima nešto više ali im oblik i veličina nisu jamac da ćete prevariti već, itekako lukavu ribu.

U »Robnoj kući« možete naći »Mustadove« udice i to brojeve 10 i 11 po 12,50 dinara komad, 12 i 13 po 13,77 i broj 14 po 10,24. To su standardne ravne udice koje možete upotrijebiti za parangal, jer gotovih nema ni u jednoj trgovini. Krivih i kovanih »Mustadovih« udica ima u »Ribomaterijalu« od broja 1 do 12 svaka po 11,02 dinara.

Za olova ćete također morati platiti dosta. Proizvodi ih »Ižanka«, klijna su, a s obzirom na veličinu cijena im se kreće od 3,50 do 66 dinara po komadu. Ima također već pripremljenih samica po 379,75 dinara.

Kuku za ribe možete kupiti za 872 dinara a sak za prihvaćanje ribe za 673,25 ili 973,95 dinara, zavisno od toga koliko ribe želite loviti.

Ribarstvom će se ubuduće baviti samo onaj kome je to život?

Stapolovci će također morati platiti dosta ako se tek spremaju za tu vrstu ribolova. Ima nekoliko vrsta štapova a cijene im se kreću od 1094, 1676 i 1803 dinara za one jeftinije do 4157 i 5075 dinara za one skuplje. Rola za najlon »Shakespeare« košta 7350,50 dinara ali ima i jeftinijih. Rola »Rival« košta 3679,20 dinara a proizvođač iz SSSR-a nudi role po 617,50 dinara.

Podvodni ribolovci moraju za svoju opremu izdvojiti otprilike jednogodišnju zaradu. Odijelo za ronjenje »Mares« košta 49.155 dinara, pojas za olova 1376 dinara a svako olovo je 350 dinara. »Maresove« peraje broj 43-44 koštaju 2235 dinara, a broj 45-46 2348 dinara. Peraje koje proizvodi »Ris« iz Zagreba možete naći u »Ribomaterijalu« po cijeni od 1031 dinar, ali zato u toj trgovini više nema ni jedne maske za ronjenje. U »Šibenkinim« trgovinama možete kupiti maske »Mares« po cijeni od 2386,67 i 3061,39 dinara. U »Robnoj kući« nude talijanske podvodne puške po cijeni od 17603,65 dinara ili 21396,86 dinara. Disalice »Teshnisub« su po 294,75 ili 982,95 dinara. Ako želite roniti noću kupite još i podvodnu lampu »Vega« koja košta 10053,33 dinara.

Sad kad imate sve treba vam još i čamac, bar »Maestral« 5 koji proizvodi »RIS« po cijeni od 22728,43 dinara. Sidra za ovaj čamac možete

kupiti u »Ribomaterijalu« ali pazite nemojte kupiti ono od 5,5 kilograma jer za manje novaca možete imati ono od 7 i pol kilograma. Naime, ono prvo košta 2225,70 a ovo drugo

1761 dinar, a objašnjenje u trgovini za ovu razliku je u tome što se ono prvo sidro navodno više traži pa su otnedavno dobili novu cijenu. Sidro od 3,5 kilograma košta 1490,50 dinara, a ono od 12,5 kilograma 2424 dinara. Kad na kraju opremanja za ribolov zbrojite sve što ste potrošili, da ne biste vezali sidro oko vrata i skočili u more kupite još i pojas za spasavanje koji proizvodi »Mikon« — Mislinja po cijeni od 2956,50 dinara.

Profesionalni i dopunski ribari mreže će vjerojatno radije raditi sami zbog skupocine a i zbog toga što

ih nema. Osobito popunice. U »Šibenkinu« trgovini ima mreža bukvara dužine 50, visine 8 metara, s otvorom oka 20 milimetara i cijenom 17.500 dinara. Također jednostruka mreža od najlona duga 32, visoka 2,90 m košta 7900 dinara, a druga od 40 metara visine 6,60 košta 13.200 dinara. Feral je 6500 dinara.

Kao što se vidi za udičarenje pribora nema ili je skup, a za profesionalni ribolov ili ga nema ili je još skuplji. Što drugo kazati nego: blago ribama.

R. TEDLING

DRUŠTVENA KRONIKA

Općinsku upravu treba mijenjati

Jedan od zaključaka s posljednje sjednice Općinske skupštine održane 12. srpnja 1984. godine, koja je imala neugodan zadatak da dade ocjenu Izvještaja Komisije za ispitivanje i utvrđivanje odgovornosti za nastale probleme u vezi s bespravnom izgradnjom, jest i **NUŽNOST PROVOĐENJA TEMELJITE REORGANIZACIJE OPĆINSKE UPRAVE.**

Nije kulminiranje bespravne izgradnje i njen ulazak u slijepu ulicu bio ni osnovni a još manje isključivi pokazatelj da ovako organizirana Općinska uprava ne može dobro funkcionirati i svoje odgovorne društvene zadaće pravodobno i valjano obavljati. Nisu »divlji« graditelji izravno ni potaknuli javno govorenje ili pak praktično pristupanje procesu reorganizacije. Ipak, zavrzlama oko bespravne izgradnje ubrzala je tok nužnih promjena, još ih više akcentirala i jasnije naznačila, pa tako donekle utjecala na pokretanje općinskog mehanizma koji se očigledno mora prestrojiti, kako bi prestao primati udarac u glavu i cijeli organizam uprave.

Pravi razlozi za provođenje temeljite reorganizacije u ovim organima proizlaze iz Zakona. Činjenica je, naime, da šibenska općina nije primijenila neke osnovne postavke i propise koji proizlaze iz Zakona o prostornom planiranju i uređivanju prostora i Zakona o građevinskom zemljištu iako je to bila njena dužnost i obaveza. Slijedom toga, organi Općinske uprave nisu se ni organizacijski, a niti kadrovski, pripremili za uspješno provođenje ovih Zakona, što su posebice zorno pokazali događaji oko bespravne izgradnje.

Oba zakona donijeta su u prosincu 1980. godine, ali obaveze koje iz njih proizlaze nisu realizirane. Prije svega, nisu donešeni osnovni planski dokumenti koji se odnose na prostornu politiku (Prostorni plan općine i Generalni urbanistički plan Šibenika), pa se stoga izrađivao velik broj mikro-planova (provedbenih urbanističkih planova), mahom na zahtjev mjesnih zajednica, pri čemu je, jasno, prevladavao privatni interes u prometu građevinskog zemljišta i stjecanju rente.

Po odredbama obaju zakona ne može biti privatnog prometa građevinskim zemljištem, već takvo zemljište mora biti područstveno. Međutim, zbog posvemašnje neorganiziranosti u ovoj oblasti nije se definiralo ni pitanje tko je u Općinskoj upravi zadužen za politiku uređenja prostora i zemljišnu politiku — SIZ za komunalne poslove, Zavod za urbanizam ili pak za komunalne poslove? Te dileme nisu do danas razriješene, tri i po godine od donošenja Zakona. Za poslove pripreme zemljišta nije bio zadužen nitko — prostor nije područstven, pa se stoga nije smjelo ni graditi, bez obzira na to da li je riječ o tvornici ili pak vikend-objektu. (Zbog nerazriješenih pitanja područstvljavanja građevinskog zemljišta i proširenje šibenskog aluminijskog giganta izvedeno je na privatnom terenu, ali je svim vlasnicima zemljišta isplaćena pravična naknada, jer je to bilo građevinsko zemljište.)

Skupština općine dužna je financirati izradu planova koji proizlaze iz ovih zakona, pa je stoga i u prilici da određuje prioritete namjene prostora i da vodi prostornu politiku, a ne da je kreira i utvrđuje privatni interes. Međutim, kako ta pitanja nisu definirana, a posebice pitanje financiranja Zavoda za urbanizam, **IZOSTALA JE I IZRADA PLANOVA.**

Dakle, jasno se nameće zaključak i potreba što skorijeg provođenja reorganizacije u Zavodu za urbanizam i Komitetu za komunalne poslove u smislu jednoznačnog određenja službe koja će se baviti izradom prostornih planova i pripremom zemljišta. Praktično, to znači da bi dio radnika Zavoda za urbanizam trebao preći u Komitet za komunalne poslove, dok bi ostali dio Zavoda poslovali kao svaka druga organizacija udruženog rada. Tek tada bismo bili osposobljeni (organizacijski) za primjenu i provođenje spomenutih Zakona čija je **SUŠTINA I INTENCIJA DA ZEMLJIŠNA RENTA BUDE DRUŠTVENA.**

Prestrojavanje Komiteta za komunalne poslove i Zavoda za urbanizam tek je dio najavljenih reorganizacija u organima Općinske uprave. Ozbiljnije se valja pozabaviti i afirmacijom pune uloge i društvene funkcije komiteta, koji su do danas ostali klasični organi uprave. U tom smislu prijeko je potrebno mijenjati i strukturu Izvršnog vijeća u kojem svaki komitet mora imati svoga predstavnika. Na taj bi se način osigurala cjelovita afirmacija komiteta, samostalnost i odgovornost rukovodilaca pojedinih organa za odgovarajuće područje društvenog života, te Izvršnog vijeća kao kolektivnog izvršnog organa.

Izvršno vijeće bi po novoj strukturalnoj shemi uz predsjednika, imalo dva potpredsjednika — za upravu i za tekuće poslove, predsjednike komiteta (za privredu, komunalne poslove, kulturu i zdravstvo), sekretare sekretarijata (za unutrašnje poslove, narodnu obranu, financije i inspeksijske poslove) te 4 predstavnika udruženog rada i takozvane nadgradnje (volonteri).

Brojni su i nagomilani problemi u organima Općinske uprave, što samo svjedoči i pomnjanju društvene brige za rad ovih značajnih društvenih službi koje zbog krajnje neafirmiranosti, često i traljavog obavljanja zadataka, djeluju marginalno, u sjeni Izvršnog vijeća, gotovo posve administracijski. Rezultat svega toga zasigurno je i stanje u Komitetu za privredu koji je već 8 mjeseci bez rukovodioca, ili pak u Općinskoj upravi društvenih prihoda gdje te poslove obavlja vršilac dužnosti direktora.

Istina je da šibensko neprimjenjivanje Zakona o prostornom planiranju i uređivanju prostora i Zakona o građevinskom zemljištu, ovu sredinu bitno ne razlikuje od drugih (i druge općine u toj oblasti imaju mnogobrojne i složene probleme), ali je očigledno da u vremenu zrenja nekih društvenih problema treba konačno shvatiti da je ovaj značajan društveni zadatak umnogome i pitanje kontinuiteta revolucije.

Davorka Blažević

Pismo iz Murtera

Koliko ima turista? Pitanje bez odgovora!

Po posjetu kinu moglo bi se zaključiti da ima veoma mnogo gostiju, dok terase ugostiteljskih objekata nameću drukčiju konstataciju. Službena evidencija, pak, govori da ih je sredinom srpnja bilo oko tri tisuće, čemu je teško povjerovati. Prije bi se moglo kazati da ima dosta neprijavljenih gostiju

S kupljenom ulaznicom prošle je nedjelje navečer u murterskom ljetnom kinu pobjesni spektakl »Ben Hur« gledalo tisuću i tristo osoba. Računajući i djecu, najmanje tisuću i po ljudi okupilo se te izuzetno sparne večeri pred ekranom na igralištu za male sportove.

Rijetki su filmovi s tako velikim posjetom, ali i oni prosječne privlačnosti done su ljeti Društvu centru u Murteru dnevno po tri, četiri stara milijuna. Razumljivo je stoga bijes Tomislava Kulušića i Mira Jurage Fanta, radnika centra, na šibensku »Elektru«, kojoj je u ponedjeljak navečer bilo potrebno dva i po sata za otklanjanje kvara na vodu preko kojega se strujom opskrbljuje ljetno kino. Zakašnjenja kino-predstava, tako, nije privukla dovoljno publike, zauvijek je izgubljen značajan dio planiranog prihoda. I ne samo od kina, već i od čitavog niza poslovnih sadržaja namijenjenih turistima u prizemlju bivše uljare, koji su na istom vodu.

— Ovo sa strujom za kino i druge sadržaje stari je problem. Kladim se da će se ponoviti još najmanje pet-šest puta do kraja ljeta i da će intervencije biti spore, kao i ovaj put. U redu, »Elektra« ovdje ne može imati posebnu ekipu, ali može imati jednog čovjeka ovlaštenog za

izmjenu pregorjelog osigurača, koji će odmah intervenirati, kad su u pitanju kvarovi poput ovoga. Tog čovjeka, električara, ne mora plaćati »Elektra«, već »Slanica«, Društveni centar. Mjesna zajednica i drugi zainteresirani u Murteru, jer bi ih on daleko manje koštao od štete koju iz ljeta u ljetu trpe zbog pregorjelog osigurača — ističe Tomislav Kulušić.

Problem sa strujom je prvi, ali nije i jedini razlog što smo ovo pismo iz Murtera počeli s kinom. Drugi se može izraziti pitanjem: kad je dan film odjednom gleda po tisuću i po ljudi, koliko onda, u Murteru u tom trenutku ima turista? E, to je već pitanje na kojega odgovor u Murteru nije moguće dobiti ni od Ante Markova, šefa »Kornat-turista« biroa. On zna, zapravo, koliko ima prijavljenih gostiju, a prošle subote, rekao nam je, bilo ih je u kućnoj radinosti, hotelu, kampovima i odmaralištima oko tri tisuće. Očito, suviše malo u odnosu na broj kinoposjetilaca dan kasnije. Može se iz toga s pravom zaključiti da je mnogo neprijavljenih turista.

Drukčiju predodžbu o trenutnom broju gostiju pružaju murterski ugostiteljski objekti. Nema kao ranijih godina jagme za stolicama na restoranskim i drugim terasama. U svako doba, pa i

navečer, slobodnih mjesta ima i na štekatu snack-bara »Centar«, a ime mu kazuje gdje se nalazi. Njegov šef Šime Turčinov ne krije zbog toga nezadovoljstvo i pomalo je ljubomoran na obližnje kino u kojem najveći broj turista za 60 dinara provede večer. Međutim, uglavnom je poznato zašto turisti navečer manje »sjedaju« i još manje traže konobara, pa nećemo o tome, jer smatramo da to više nije i ne može biti barometar brojnog stanja turista.

Na murterskim plažama, a najljepša i najposjećenija je Slanica, drukčija je slika nego na terasama ugostiteljskih objekata. Na plažama je kao u košnici, kao u kinu. Čovjek do čovjeka. Jednako u moru i na kopnu. Ni snažna bura što je u utorak donijela osvježenje nije ispraznila plaže. S obzirom na cijenu ljetovanja nije ni čudo. Jest da se dnevno u Murteru može domaći gost odmarati i za osamsto dinara po osobi, ali za njega je i to preskupo. Unatoč tome ovdje su u većini domaći turisti. Ovoga ljeta zahvaljujući stvorenim uvjetima za organizirani odmor radnika. Smještaj im je osiguran u kućnoj radinosti, a prehrana u novootvorenom restoranu sa samoposluživanjem »Luke«. Taj objekt radi još od 1. srpnja, a službeno će biti otvoren uoči Dana ustanka naroda SR Hrvatske. (oj)

Vodičko ljetno

Više život, a manje manifestacija

Šesto »Vodičko ljetno« koje je otvoreno 26. svibnja a bit će zaključeno sredinom rujna, po ocjeni Petra Pelajića, umjetničkog i tehničkog rukovodioca te višemesečne manifestacije u turističkim Vodicama, na očekivani način privlači pažnju kako mještana tako i još većeg broja turista. Čini se da čak i neslužbena i nepisana zamisao da »Vodičko ljetno« bude više život, a manje manifestacija, polako postaje stvarnost. Osjeća se to iz dana u dan na pozornici na obali, na ulicama i trgovima, na izvanrednom prostoru kod starog groblja, gotovo u cijelim Vodicama, a kvalitetni ansambl: »Gradimir« iz Beograda, »Sota« iz Prištine, DC—Udarnik iz Solina, »Vasa Pelagić« iz Banja Luke, »Lado« iz Zagreba i niz drugih ansambala i kulturno-umjetničkih društava i pojedina i ove godine kazuju o kakvoj je kulturnoj manifestaciji riječ. Prvog kolovoza na pozornicu kod restorana »Promenada« na Obali Vladimira Nazora uspet će se provjereni gost »Vodičkog ljeta«, Ibrica Jusić, a sredinom kolovoza na pozornicu će se spustiti »Srebrna krila«. Ako ova kratka bilješka služi i kao najava, onda svakako valja doći da će 30. srpnja gost »Vodičkog ljeta« biti beogradski »Colegium musicum«.

»Vodičko ljetno« rođeno i vođeno ljubavlju tek nekolicine tamošnjih entuzijasta, ponajprije turističkih djelatnika, još je uvijek bez pretenzija (i uvjeta) profesionalnijeg uzdizanja. Profesionalizacijom i izlaženjem iz trenutačno naznačenih okvira zacijelo se ne može smatrati i ovogodišnje, dakle ponovljeno, traženje organizatora »Vodičkog ljeta« da se za vrijeme Jugoslavenskog festivala djeteta i adekvatan prostor u Vodicama tretira kao festivalski. — To Vodice zaslužuju i zbog blizine grada i zbog broja vlastite djece i nemalog broja gostiju — konkretan je Petar Pelajić.

N. K.

Kako se o Šepurini pričalo po Evropi (2)

Piše Lj. Antić

Za razliku od mnogih svećenika u Dalmaciji koji su se uključili u narodni preporod ili pak bili njegovi izrazi vode poput Mihovila Pavlinovića, šepurinski župnik Toni Surija iz Trojra bio je glavna smetnja »preporodnja« Šepurine. Bogat i sposaban, on nije birao sredstva širici »tolomašku« propagandu u selu. U tome je imao dosta uspjeha premda je nailazio i na oštar otpor dobrog dijela šepurinjana o čemu svjedoče mnogobrojna pisma koja su protiv njegove aktivnosti pisali šepurinjani ondašnjem dalmatinskom novinstvu. Šepurinski narodnjaci iskazali su se i prilikom spomenutih izbora za Carevinsko vijeće u Beču na kojima je u izbornom kotaru Šibenik — Knin narodnjak Juraj Biankini (takoder svećenik) pobijedio »tolomaša« Savu Bjelanovića. Oni su pobjedniku uputili ovaj brzojav: »Radosno Vam najiskrenije kličemo: Živio, naš novi zastupniče, na korist i obranu hrvatskoga naroda! Živio! Glavar i Hrvati Prvić Šepurine.« Posebni brzojav uputio je Cvjetko Mišurac: »Radujem se Vašem izboru na Carevinskom Vijeću. Bog Vas pozivao na korist i diku hrvatskoga naroda!« Više šepurinjana nalazimo i na popisu članova Književnog društva sv. Jeronima u Zagrebu. Još 1879. godine tu su: Vlahov Tome Tomlin, Vlahov Šime, Cukrov Lovre i Cukrov Martin Matin.

Rekli smo da je incident s talijanskim ribarima u Šepurini imao i međunarodni značaj. Naime ribari su biti podanici Kraljevine Italije koja je od 1882. godine s Austro-Ugarskom i Njemačkom u Trojnom savezu. Italija je bila nepouzdan član tog saveza, stalno dokazujući svoj nepovoljni položaj u njemu. Osobito su je teško pogađali pojačani izdaci na naružavanje našto ju je obvezivao spozrazak o savezništvu. Zbog toga ona traži neprestano ustupke a jedan od najznačajnijih je izborni 6. prosinca 1891. godine, kad je s Austrijom sklopile veoma povoljan trgovački ugovor. Jedan njegov član, tzv. vinskla klauzula, osobito je odgovarao Talijanima a bio nepovoljan za Dalmaciju. Naime prema klauzuli vjoma su snižene carine na uvoz talijanskog vina u Monarhiju kojemu zbog jeftinoće nisu mogla konkurirati dalmatinska vina na vlastitom tržištu. To je izazvalo ogorčenje kod naših težaka koji su se našli na rubu propasti. Kako se događaj s ribarima zbio neposredno nakon potpisivanja ovog ugovora, može se pretpostaviti da su šepurinjani na spomenuti način protestirali protiv klauzule.

Incident je izgleda došao kao naručen Italiji. Naime vlada markiza Rudinija proživljava tešku krizu a u takvoj situaciji uvijek dobro dođe neki međunarodni zapetljaj koji odvrti pažnju od unutrašnjeg problema. Dubrovačka »Crvena Hrvatska« 16. travnja 1892. godine ovako opisuje položaj talijanske vlade: »Talijanski parlament praznikuje. (Vjerojatno zbog uskršnjih praznika, op. Lj. A.) Položaj njegova kabineta jako je uzdrman. Nezadovoljstvo opaža se i među zastupnicima i kod javnog mnijenja. Vlada, kažu, ne stalna je, neodlučna a suviše oprezna. Markiz de Rudini neće da se odluči, da radikalnim sredstvima lieči bolesti, na kojima zemlja boluje.«

Umjesto da se uhvati u koštac sa stvarnim problemima, talijanski parlament u takvoj situaciji troši vrijeme raspravljajući o slučaju koji se dogodio u Šepurini. Početkom travnja 1892. svi naši listovi u svojim brzojavima iz Rima javljaju o tome. Zagrebački »Obzor« 1. travnja piše: »U jučerašnjoj je sjednici talijanske zastupničke komore ministar predsjednik markiz Rudi odvratio na pitanja zbog napadaja protiv talijanskim ribarima na dalmatinskoj obali. Rudini izjavljuje, da je stvar istinita i talijanski ju je konzularski zastupnik u Šibeniku prijavio sudu. Parnica će protiv krivica početi za 10 dana i s toga valja čekati na konačni posljedak. Brazilani, Imbriani i Galii se tuže, da je talijanski živalj već punih 20 godina tobože izvrnuo najrazličitijem progonoštvu na dalmatinskoj obali. Austrijska vlada podopmaže ta progonoštva, a talijanska vlada zaslužuje da bude kažnjena, što tako ravnodušno zanemaruje prava i interese naroda.«

U isto vrijeme obavljaju se pripreme za posjet talijanskog kraljevskog para Njemačkoj te Bismarkovog u Beč. Trojni savez nikako da saživi i stalno ga treba učvr-

šćivati. Bilo bi zanimljivo znati je li slučaj s ribarima u Šepurini iskorišten u pripremama ovih susreta za daljnje talijanske pritiske na partnere a u cilju stjecanja povoljnijeg položaja u Savezu.

Suđenje šepurinjanima održano je u Šibeniku 2. lipnja 1892. godine. Na optuženičkoj klupi na »javnoj raspravi« našli su se: Tome Vlahov, Ive Antić, Luka Mišurac, Joso Franić-Kešić, Tome Antić i Ante Cukrov. Predradnje za ovo suđenje objavljene su u Zadru i Beču »a možda i dalje«. Izvjestitelj s ovog suđenja javljao je da je sve navodilo da će šepurinjani slabo proći. Njihovu poziciju naime otežavalo je što su »talijanske novine u Austriji i izvan nje udarile najprostačijim načinom na zulumčare, na Hrvate Prvić-Šepurine ko da su bogzna kakvi zločini počinili«. Uslijed »rečene vike i buke, i c. k. politička vlast« bojala se »da nekompromitira trojni savez i trgovačke ugovore«. Ozbiljnost suđenju trebala je dati i činjenica što je za raspravu određena najveća dvorana koja je stajala sudu na raspolaganju cijeli dan. Optuženima i svjedocima otežana je situacija i time što im je poziv za suđenje upućen samo 24 sata prije rasprave.

U svojstvu javnog tužioca pojavio se »c. k. državni pododvjetnik Barić iz Zadra koji svojom običnom veselou i naravnim finoćom i lukavštinom, znade vješto svakomu pritažiti cilj svog dolaska do dana rasprave«. Predsjedao je sudac Višić a optužene je branio mladi odvjetnik dr. Juraj Borović.

Novinar koji je izvještavao za »Narodni list« ovako je opisao atmosferu neposredno pred raspravu:

»Još prije 9 sati iz jutra mirisavi i prostrani hodnici ovoga suda bijahu natrpani zlikovcima, svjedocima, obćinstvom raznih talista i političkih boja. Netom tamničar Vižini, svetčano obučen, otvori prostranu prekršajnu dvoranu, znatiželjni čekaoci zaposjednuše istu, te upitaše: Gdje su uvrijeđeni Talijanci? Tko će voditi raspravu?«

Ulaz u dvoranu c. k. suca Višića i c. k. državnog pododvjetnika Barića — monturiranih po najnovijim zakonskim propisima — odgovornih znatiželjnosti obćinstva, koje odmah stade sebi stavljati drugih upita: Zašto za prvu cglu i jednostavnu tužbu odredit sav dan, dok obično u jedan dan, u ovoj istoj dvorani, drže se rsprave za 30 i više tužba privatne naravi? A zašto ova tužba bi oteta sudstvu c. k. pristavu Foretiću? A zašto je došao državni pododvjetnik iz Zadra, kad se zastupatelj državnog odvjetništva kod ovog suda nalazi zdrav i čitav, i prisutan ovdje u dvorani? Gospodin sudac naredi da budu uvedeni okrivljeni. Njihov branitelj, vrli i oštromun dr. Juraj Borović već je bio zauzeo svoje mjesto. Na poziv posebnih tužitelja, c. k. državnih pododvjetnika Barić pruži najsjegurijom rukom sudcu punomoć Talijanaca i naredbe predstojeće mu vlasti.«

Rasprava je počela tako da je odvjetnik Borović pokušao pobiti valjanost punomoći koju je od Talijana dobio državni pododvjetnik Barić. Nakon dugotrajnog natezanja, sud je uzeo kao valjane punomoći Barićeve nakon čega je pročitana optužnica i saslušani okrivljenici i deset svjedoka. Izvjestitelj javlja da se iz toga »razabralo«: »Da se je dne 19. ožujka t. g. 5 talijanskih mornara (iz Riminija, op. Lj. A.) izkrcalo sa dva talijanska trabakula, koja su bila usidrena pod Prvić-Luku; da ti mornari napiti, dođoše iz ovog sela na plokatu u Šepurine; da im tu bi rečeno od jednog rondara, kako ono pobožno pučanstvo nepjeva nit se veseli u doba korizme i netrpi da drugi to čine; da ih zamoli da obustave pjevanje; da su se na to Talijanci uvrijedili i da su stali vrijeđati i izazivati šepurinjane; da se uputiše za plokate put Prvić Luke sljedeći od množine puka, što se je međutim bilo skupilo, a da im je itko vlasa dirnuo; da dok su se Talijanci mirno vlačali nije im nitko zanovijetao, nit prkosio; da kad jedan od njih stade pjevati, da se je jedan šepurinjanin mašao na nj šakom; da je tada nastala pometnja; da dva Talijanca stadoše tražiti po sebi oružje i vikati: LARGO! STRADA! FOGO! FOGO! da dva nca što vikaše; da ih obadoše i odmah pustiše, netom se okrivljenika uhvatise svaki svoga od onih dvojih Talija-

uvjeriše da nemadu oružja; i da zatim nastade mir. Nego dva svjedoka, suprugi Kursar, prirepine šepurinskih i zlatinskih autonomaša, dok su suglasni sa svim ostalim do prihvaćanja pjevanja i prve šake, tvrde jošter, uz ostale okolnosti, koje se tiču Andrije Vlahova, da su prva pet okrivljenika, koji rukom, a koji nogom vrijeđali one Talijance, koje da je Tome Antić vavjek branio, a da Ante Cukrova pri kavgi nije bilo.«

Nakon ovog branitelja je predložio da se rasprava odgodi budući da se mnogi od pozvanih svjedoka nisu ođazvali nego su otišli loviti srdele na Vis i Kornate te da se pozovu novi svjedoci. Sud je ovaj prijedlog odbacio i predao riječ tužitelju.

»Ovaj, korektnom formom, reče, da se cieni preveć počašćen povjerenim mu zastupstvom; da priznaje istodobno teškoću svog položaja radi krvne braće, proi kojoj da mu je na žalost obdržavati tužbu, koju da će poduprijeti do skrajnosti da osveti i osvjetla dično ime u obće gostoljubivih Dalmatinaca. Zatim pretrese parnične izpadke, te zaključi da tuženi učin označuje prekršajem uvrijeđe talijanske narodnosti, a ne jednostavno posebnih tužitelja; doslijedno zapita da okrivljenici budu najstrožije i je pedepsani u granicama II. kitice paraf. 496 K. Z.«

Za riječ se tada javio branitelj tuženih koji »iako sasvim mlad odvjetnik, ipak pokazao se je starim, vještim govordžijom, koji znade sve i svaku upotrebiti na korist svojih branjenika, a neda se iznenaditi«. Njegov govor trajao je »debelu uruk«. On je naglasio »kako s političkih strasti autonomaši iz Šepurine i Zlarina, radi ovog nezatnog učina, samo da se osvete obtužnicim, koji pripadaju hrvatskoj stranci, zavedoše talijansku i austrijsku vladu, talijanske zastupnike novinstvu, nepromišljajući da ludo izlagaju sami sebe i svoju domovinu. Hvali zatim što su, usljed sramotnih denuncija, talijanska vlada i rodoljubi u Italiji digli glas da osvete svoje sunarodnjake; ne čudi se austrijskoj vladi, što je naredila da se čim prije razjasni događaj i da se kazne krivci; žao mu je što ne može pohvaliti političku vlast, koja je sasvim despotično i u protuslovju s istom patentom 1854, kojom se je služila, postupala u ovom poslu; čudi se današnjem neobičnom aparatu za raspravu najniže naravi, ali mu se i veseli, jer se nada sjajnoj zadovoljštini za svoje branjenike. Pretresa po tom raspravne izpadke, po kojim, ko što i po istoj tužbi dokaze nezakonitost zahtjeva c. k. državnog pododvjetnika, da je učin označiti prekršajem uvrijeđe talijanske narodnosti, koju da Hrvati štiju, kano što i sve njezine pripadnike pošene i razborite, koji dolaze i borave na ovoj prostranoj obali i štiju hrvatska prava; dokaze jošter nevjerovatnost svjedocanstva supruga Kursar, jer u protuslovju sa svim drugim i naglasli nevinost svojih branjenika, za koje se nada najpovoljnijoj osudi.«

Nakon sedmosatne rasprave sud donese presudu: Toni Vlahov, Ive Antić i Luka Mišurac kažnjeni su sa 20, a Joso Franić-Kešić sa 14 dana zatvora, dok su Tome Antić i Ante Cukrov oslobođeni zbog nedostatka dokaza. Iako se kazna čini blaga publika koja je u većini simpatizirala sa šepurinjanima bila je nezadovoljna pa je »Narodni list« pisao da »dobar dio obćinstva izade iz dvorane obješenim brcima, dočim ih neki zasukaše.« Il Dalmata« u broju od 8. lipnja 1892. također je opširno izvještavao sa suđenja. Izvještaj nije onako žučan kao članak u kom je opisao incident, no ironičnost ni ovaj put nije izostala.

Ipak pokušajmo na kraju odgovoriti zašto su izrečene kazne dosta blage s obzirom na sve ono što je pratilo ovaj slučaj. Možda ne bismo pogriješili ako bismo odgovor potražili u činjenici da su uzorci zbog kojih je ovaj slučaj predimenzioniran barem donekle iščezli. Rudinijeva vlada je naime do suđenja podnijela ostavku što je privremeno donijelo nove preokupacije talijanskom parlamentu i javnosti, a u međuvremenu su održani i susreti na vrhu Trojnog saveza.

Stari šepurinjani su nakon suđenja vjerojatno komentirali: »Puno grmilo a malo kiše palo«.

(Kraj)

JEZERA

Zbog čega Pirija „trlja ruke“

Sa dva dobro opremljena ribarska broda dosad ulovljeno 150 tona plave i desetak tona kvalitetne oborite ribe ● Svi turistički sadržaji bit će u funkciji tek u idućoj turističkoj sezoni ● U RO »Školjić« primljeno 14 novih radnika, a toliko još ih se planira primiti u slijedećoj turističkoj sezoni

Jezerški turistički radnici zadovoljno trljaju ruke, jer u njihovom mjestu trenutno ljetuje velik broj domaćih i stranih gostiju. Moglo bi se sa sigurnošću tvrditi da je to rekordan posjet. Naime, trenutno boravi preko 700 domaćih i stranih gostiju, a uskoro ih se očekuje još novih 200, što je za Jezera ogroman uspjeh. Najviše ih je u kampu »Lovišća«, preko 500, uglavnom stranih gostiju. Osim toga, u novosagrađenoj marini trenutno je 25 nautičkih plovila, iako još nije kompletno dovršena.

— Naši gosti — rekao nam je u kraćem razgovoru direktor RO »Školjić« DRAGO PIPIJA — bit će u potpunosti zadovoljni uslugama, budući da 40 turističkih radnika u mjestu radi danonoćno, kako bi se brojni strani i domaći gosti što ugodnije osjećali. Mojam naglasiti, da je mjesto mnogo dobilo izgradnjom nautičkog centra, što uz ribarstvo i trgovinu jamči sigurnu turističku sutrašnjicu. Osim toga, u zadnje vrijeme ribarstvu poklanjamo posebnu pažnju — nabavili smo dobro opremljen brod za dubinsko kočarenje. Dosad smo ulovili preko 150 tona plave i preko 10 tona kvalitetne oborite ri-

be, koje nudimo tržištu, brojnim turistima i susjednim turističkim organizacijama.

Što se tiče kadrova u RO »Školjić«, posebno u nautičkom centru — rekao je dalje Drago Pipija — nemamo za početak nikakvih problema. Primili smo 14 novih radnika, dok ih iduće turističke sezone namjeravamo zaposliti isto toliko. Marinu također treba izvršiti, jer planiramo otvoriti servis i organizirati školu jedrenja. Naime, u našoj marini bit će baza za čarter-floatu domaćih nautičkih plovila. Svakako da trebam spomenuti i zavidnu razinu usluga u autokampu s vrlo dobro opskrbljenim marketom, prodavaoni-

com svježe ribe i grill-restaurantom sa svim mogućim ribljim specijalitetima, što izvanpansionsku potrošnju čini izvanprosječnom.

Međutim, za ovako veliki turistički skok svakako su potrebna velika financijska sredstva, budući da je mnogo toga uloženo, a obrtnih je sredstava malo. Ipak, u radnoj se organizaciji, zahvaljujući u prvom redu velikim zalaganjem i požrtvovnošću direktora, uspješno snalaze, barem što se tiče tekućih potreba. Sada se upravo počima stvarati dohodak, sredstva će se sigurno koristiti namjenski, a svi su izgledi da će »Školjić« već na kraju ove poslovne godine poslovati s uspjehom. Ipak, glavna »žetva« očekuje se tek iduće turističke sezone, kada će svi jezerški turistički sadržaji funkcionirati punim kapacitetom. Jer, ove se godine samo vrši priprema za višegodišnje buduće turističko poslovanje, za otklanjanje bilo kakve turističke stagnacije u Jezerima.

LJ. JELOVČIĆ

U čast Dana ustanka

U Vodicama fešta pjesme i veselja

Turističko društvo Vodice organizira u četvrtak 26. srpnja, u čast Dana ustanka naroda SR Hrvatske, veliku, tradicionalnu svečanost, poznatiju kao »Vodička fešta«.

Iako se ovogodišnja, osma, na ovakav način zamišljena fešta, po svom programu i sadržaju ne razlikuje bitno od dosadašnjih, svakako valja pozdraviti uvjeravanje organizatora da će fešta, koju će, među ostalim, karakterizirati velik broj štandova za jelo i piće što će ih postaviti ugostiteljski radnici »Vodičanke«, potrajati do ranih jutarnjih sati idućeg dana.

Za oko 30 tisuća gostiju, koliko će se prema dosadašnjim iskustvima na dan fešte naći na trgovima i ulicama Vodica, priprema se raznovrstan i zanimljiv program. Početak je zakazan za 18 sati kada će se na ulicama pojaviti folklorni ansambl i Vodička glazba koja će izvesti promenađni koncert. U 20.30 sati na središnjoj pozornici na Obali Vladimira Nazora, u simboličnom i atraktivnom programu nastupit će Vodička glazba, KRD »Venco Vlahov«, RKUD DC »Udarnik« iz Solina, a poseban ton fešti pjesme i veselja trebao bi dati nastup zagrebačkog pjesnika i glumca, Enesa Kiševića. U 21.15 program će biti nastavljen nastupom rock grupa, dalmatinskih klapa i drugih, renomiranih umjetnika. Najdužu, najluđu i najveseliju noć turističkog ljeta u Vodicama neće zaobići ni tradicionalno pečenje vola. Sve će to potrajati do ranih jutarnjih sati idućeg dana, kad će proslava Dana ustanka biti nastavljena budnicom i posjetom spomen lokalitetu Kozara polaganjem vijenaca na spomen-obilježja, te natjecanjima u više sportskih disciplina.

N. KUŽINA

ROGOZNICA

Prijatelji i gosti

Protoklog je tjedna na recepciji turističkog društva Rogoznica bilo prijavljeno 235 stranih i 82 domaća gosta. No stvarni broj gostiju koji ovih dana ljetuju u Rogoznici daleko je veći od prijavljenog. Prije svega tu je pet rogozničkih odmarališta čiji gosti nisu u evidenciji turističkog društva te zaista brojni vikendaši, (oko 700 vikendica) njihova rodbina i prijatelji.

Ipak, broj gostiju je (i stvarnih i prijavljenih) manji nego proteklih godina u ovo vrijeme. Vidi se to i po jednom »sitnom« detalju: rogoznička odmarališta ove godine nisu zakupljivala ležajeve u kućnoj radinosti kako su to običavala ranije činiti. To znači da su im ove godine dostatni i vlastiti kapaciteti.

Osim ležajeva u kućnoj radinosti turističko društvo raspolaže i sa devet apartmana za kojima je, unatoč relativno visokim cijenama, velika potražnja. Dio apartmana iznajmljuje se preko »Dalmacija-turista«. Ovog ljeta društvo (uglavnom zbog prepreka administrativne prirode) nije moglo otvoriti mjenjačnicu koja je zadnje dvije godine uspješno poslovala. Kako su nam rekli na recepciji ostatak će bez mjenjačnice vjerojatno cijelo

ljetovanje jer odgovorne općinske službe zbog sezone godišnjih odmora neće biti u mogućnosti riješiti pitanje njihove registracije a time i mogućnost otvaranja mjenjačnice!?

Kako već godinama Rogoznica svojim gostima ne može ponuditi kompletan pansion sa ishranom u društvenom sektoru, to se u Društvu trude da na razne načine obogate izvanpansionsku ponudu. Tako na primjer, sada nude izlete koji se organiziraju iz Primoštena, a ove je godine Mjesna zajednica u suradnji sa Zajednicom likovnih radnika »Zagre« organizirala likovnu koloniju i izložbu. Pokušaj (ponovljeni) integracije sa »Jadrantoursom« iz Šibenika nije uspio, jer kažu, u ponuđenom ugovoru ne mogu naći vlastiti interes.

J. P.

PIROVAC

„Mršava“ izvanpansionska potrošnja

U hotelu i autokampu više gostiju nego prošle godine ● Kompletan popunjenost turističkih kapaciteta tek se očekuje u početku kolovoza ● U kolovozu se planiraju uvesti međusezonske cijene koje će biti za 15 posto niže od sadašnjih
Ovog tjedna

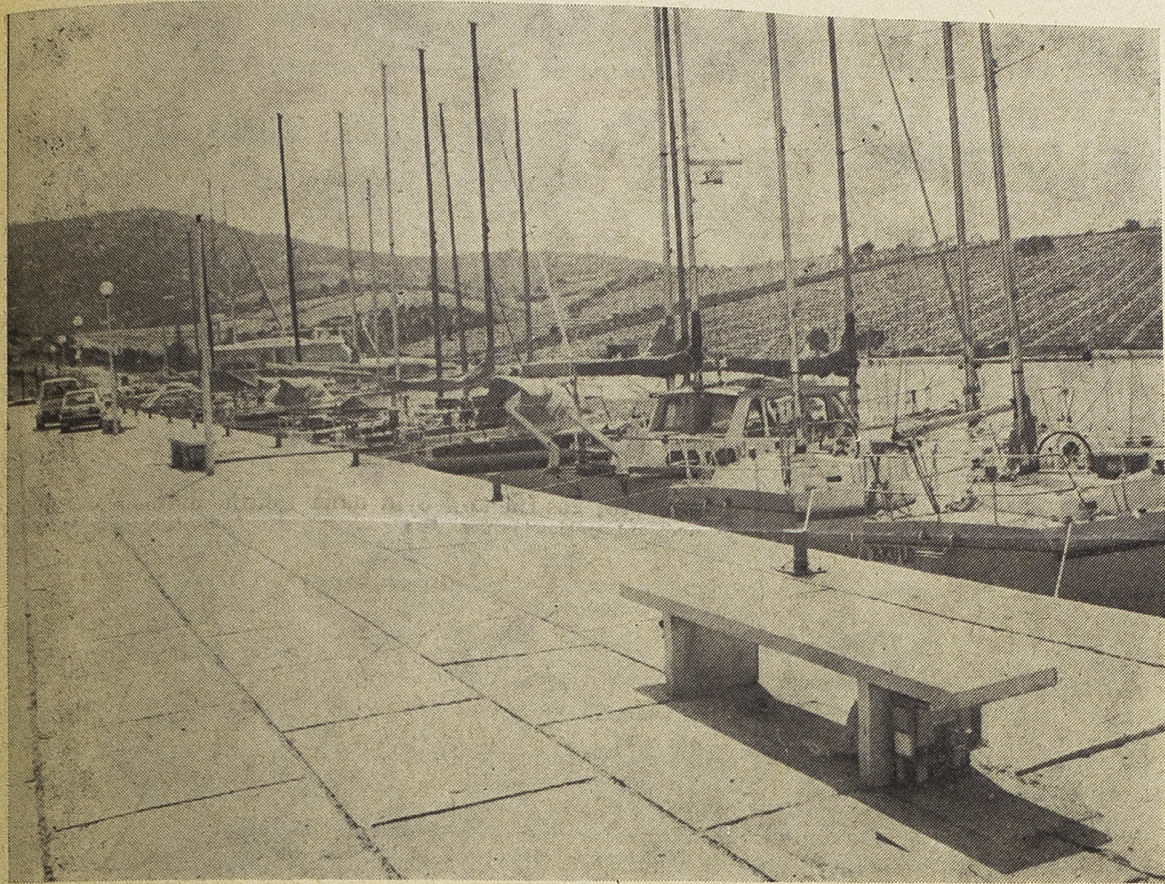
Zahvaljujući čvrstim ugovorima s jednom zapadnonjemačkom turističkom agencijom, pirovački se turistički radnici nadaju, da ova turistička sezona neće biti »mršava«. Naime, prema ugovoru njeni će klijenti ostvariti u pirovačkim turističkim objektima oko 10 tisuća noćenja, pa će turistička sezona sigurno biti uspješnija od prošlogodišnje.

Inače, početak sezone bio je vrlo uspješan sve do 20. lipnja, kada je nastupila mala stagnacija. U bangloima naturističkog hotela »Miran« trenutno boravi stotinjak »golača«, dok ih je u kampu preko 500, većinom stranih. Popunjena je polovica raspoloživih kapaciteta, ali se za nekoliko dana očekuje ubrzano punjenje, a u kolovozu će sigurno biti popunjeni svi raspoloživi kapaciteti.

Međutim, potrebno je svakako naglasiti, da je izvanpansionska potrošnja potpuno zakazala. Cijene izvanpansionskim uslugama zaista su prilično visoke i sigurno će bitno utjecati na ostvarenje ukupnog prometa. Zato se većina gostiju preorijentirala na opskrbu u samoposlugama, a samo ih mali broj u večernjim satima posjećuje gostionice i restorane u privatnom i društvenom sektoru. U kolovozu će se stoga to pokušati popraviti uvođenjem međusezonskih cijena, koje će biti za 15 posto manje od sadašnjih. To će biti ujedno i dobra garancija za bolju popunjenost kapaciteta i odgovarajuće financijske rezultate.

Na kraju, potrebno je svakako nešto reći i o zabavi gostiju. Naime, glazbe, folklor i drugih priredbi zaista će biti napretek, uz besplatan ulaz. Na usluzi je i brod za šetnje, sandoline, daske za jedrenje, čega lani nije bilo. Sve za ugodnije i udobnije ljetovanje domaćih i stranih gostiju u Pirovcu.

LJ. J.

Marina »Kremik«

Nema praznih vezova

Tekuće ljeto praktično je tek druga sezona primoštenske marine »Kremik« smještene u slikovitoj uvali ispod brda čije ime nosi. Za ovu drugu sezonu marina je dobila benzinsku crpku, restoran, samoposlugu, pokretni navoz, servisnu radionicu, a ukoro će i duty free shop. Lani je ostvarila oko milijardu dinara ukupnog prometa što će ove godine, nema sumnje, biti nadmašeno...

Trenutno u marini »Kremik« gotovo da i nema slobodnog veza (na moru, svakako). Kako kaže njen direktor, kapetan, Ivo Furčić, ove je godine (prema evidenciji brodova) promet povećan za više od 100 posto. U brojka, lani je u ovo vrijeme bilo oko 300 brodova, a sada ih je već 700. Inače, registriraju se samo oni brodovi koji ostvare neki manji promet. Većina gostiju ostala je ista od prošle godine, a mnogi su od njih »povukli« ovamo i svoje prijatelje i poznanike. Povećan je i broj brodova charter flote i sada ih je ukupno 60 dok na prošlogodišnjeg engleskog partnera kompaniju Seven - seas - sailing - club otpada 26 brodova. Već dogodne prići će se izgra

dnji novih morskih vezova kako bi marina bila rentabilnija.

— Najveći problem su nam — kaže kapetan Furčić, rezervni dijelovi. Teško nam je dobiti gosta, pa se na razne načine trudimo da mu pružimo uslugu. Istina, nekad počeka dulje, ali zato ne ode nezadovoljan.

(Kasnije nam je rekao da svakako napomenemo imena njegovih vrijednih serviseri i mehaničara koji su za to zaslužni — Marko Pancirov, Ante Žarkov i Jadran Soza.)

Ne želeći umanjiti vrijednost novih, već spomenutih sadržaja može se reći da je u povijest marine (možda čak i Primoštena) ušao 23. svibnja ove godine, kada je prvi put

novim pokretnim navozom, ili slip dizalicom, iz mora izvučen pedesetdvotonac — domaća koča »M. Galeb«. Ovom dizalicom, kakva postoji još samo u marini »Punat« na otoku Krku, brod se iz mora, bez ikakva oštećenja diže za samo deset minuta, a spušta za pet! Inače, klasičnim načinom potrebno je gotovo dan priprema i pola dana spremanja. Naravno, ova dizalica ne služi samo za dizanje i spuštanje brodova. Ona omogućava pružanje kompletnog servisa i remonta broda za što još u Primoštenu kažu nisu opremljeni i osposobljeni. No, kažu i to da imaju i želje i volje da svime ovladaju.

Trenutno su im najčešći gosti Nijemci, Austrijanci i Talijani. Zanimljivo je da su dosta česti i nautičari iz Sjeverne Evrope, a prošlog je ljeta prava atrakcija bio jedan iz Brazila.

Na kraju razgovora upoznali smo se i s jednim gostom, gospodinom G. Preterossijem iz Italije. U marini je već stari znanac i prijatelj, a sam nam je rekao ovo: »Imam tri broda, dva držim u talijanskim marinama, a jedan ovdje. Zadovoljan sam sa ljudima ovdje, svi su puno dobri i ljubazni. Nautika je za ljude koji vole i razumiju prirodu.«

Kad smo ga upitali koliko ostaje odgovorio je: — Cijelo vrijeme! Najvjerojatnije da ću u rujnu otići do Sardinije gdje se održava regata za ovakav tip brodova kakav ja imam, a onda ću se opet vratiti ovamo. Inače, pravim izlete do Kornata, čak i do Dubrovnika. No, ovamo se uvijek vraćam.

J. PETRINA

JUŽNI PRIMOŠTEN

Niknut će nova loza

Ovih dana otkupljuje se višnja maraska, pa je sve živo i užurbano. Tako je i u Poljoprivrednoj zadrugi Južni Primošten u Bratskom Docu. No, mi smo došli rano ujutro, prije sedam sati, pa je direktor zadruge Mile Bolanča imao vremena da porazgovara s nama.

— Otkup višnje maraske trajat će još najviše tri dana (bilo je to u srijedu). Ove godine imamo dobar urod. Do sada smo otkupili oko 4 vagona, a mogli bismo još najviše otkupiti jedan vagon. Akontacijska cijena je 34 dinara, a ne vjerujemo da će i biti veća. Prava joj je cijena sigurno nekoliko puta veća. »Voće« iz Zagreba koje je i najveći kupac naše višnje kaže da je ima i previše na zalihama još od prošle godine, ali da ne bi urod propao otkupljivat će ih po ovakvim cijenama — kaže M. Bolanča.

Nekada je, saznajemo, ova zadruga znala otkupiti i do 35 vagona maraske (često i sušene) i to uglavnom za inozemne kupce, ali je sada i ti inozemni kupci plaćaju puno, puno manje. Višnja se uglavnom prerađuje u domaćim tvornicama u sokove. Nakon višnje zadruga u Bratskom Docu počeo će s otkupom ljutike i to za zdrugu iz Tribunja koja je prerađuje. Može se otkupiti do jednog, jednog i pol vagona najviše.

Inače, ove se godine, kako nam je rekao M. Bolanča, očekuje bogat urod maslina pa će biti dosta posla za uljaru. Ovih dana počeo će s radom i mlinica. Zetva je upravo u toku, a kako je iz godine u godinu sve teže nabaviti stočnu hranu to se ljudi odlučuju na samostalnu proizvodnju. Mlinica radi cijelo ljeto (iako ne svaki dan) i u nju dolaze zemljoradnici sa šireg područja.

Razgovarali smo i o vinu i grožđu koje je poljoprivredni proizvod broj jedan. Najveći uspjeh zadruge i vinogradara ovoga kraja je otvaranje podruma i proizvodnja nadaleko već poznatog vina »Babić«, koje je nedavno promovirano u čuveno vino. Podrum u Bratskom Docu i njegov »Babić« zajednički je poduhvat pet poljoprivrednih zadruga ovog kraja, OOUR-a »Trgovina« iz Primoštena i šibenskog »Vinoploda«.

Prošlogodišnja otkupna cijena grožđa stimulirajuća je i kako se ovdje nadaju vratit će proizvođače obradi i krčenju novih terena. Jedino je trenutno donekle sporno što je popis zaštićenih terena obavljen dosta davno i danas ne odgovara u potpunosti pravom stanju, pa je prijeko potrebno izvršiti reviziju terena od strane splitskog instituta koje je učinio i prvi popis terena.

Sada kad je već nekako i proizvodnja uhodana kapaciteti podruma nisu zadovoljavajući pa se članice PIZ-a (Poslovne interesne zajednice) nadaju da će uspjeti osigurati sredstva za nabavu još dva vinomatika iz Francuske. Time bi se znatno ubrzao proces proizvodnje, a vinogradari ne bi morali tako dugo čekati na otkup kao do sada.

Zadruga u Južnom Primoštenu otkupi godišnje do 25 vagona vina i do 18 vagona grožđa.

I, na kraju, moramo spomenuti još jedan proizvod koji je u zadnje vrijeme veoma tražen — to je suha smokva. Ona je još lani dostigla zavidnu cijenu od 120 dinara po kilogramu — bili su zadovoljni i proizvođači. Za ovu godinu cijene ni za smokvu ni za grožđe nisu određene, ali će svakako biti dogovorene na razini regije.

U svakom slučaju za zadrugare iz Južnog Primoštena ima puno puno posla.

J. PETRINA

Primoštensko likovno ljeto

Izložbe u „Slavi“

Uz već tradicionalnu izložbu »More, ljudi, obala« u osnovnoj školi Primošten u hotelu »Slava« već nekoliko godina uzastopce priređuju se samostalne izložbe naših poznatih likovnih stvaralaca. Tako je u utorak zatvorena izložba akademskog slikara Joza Jande. Ime Joza Jande već je u povijesti našeg poratnog slikarstva u koju se »upisao« (između ostalog) i kao sudionik I kongresa kulturnih radnika u Topuskom.

Na izložbi u Primoštenu Jande se predstavio pejzažima u tehnici akvarela. Inače, na prvoj samostalnoj izložbi u hotelu »Slava« izlagala je zagrebačka akademski kiparica Vera Fischer. Ona se primoštenskoj publici predstavila sa dva ciklusa pod naslovima »Aktovi« i »Cvijeće« radenim u tehnici ulja.

J. P.

PRIMOŠTEN

Oko dvije tisuće gostiju

Na dvije recepcije kućne radinosti (jedna pripada Osnovnoj organizaciji udruženog rada Hoteli »Adriatic« a druga turističkoj agenciji »Jadrantours«) ovog je tjedna bilo prijavljeno ukupno dvije tisuće gostiju. Stranih je bilo daleko više i to oko 1200, a ono ostalo bili su

domaći. Sudeći prema kapacitetima kućne radinosti (Primošten raspolaže s oko 2000 ležaja) može se reći da je sezona dostigla svoj maksimum. Ipak mjesta se još uvijek može naći u kućnom smještaju i u autokampu, dok su hoteli uglavnom popunjeni.

J. P.

NAŠA ANKETA

Tržnica-regulator standarda

U ljetnjim mjesecima tržnica je puna voća i povrća pa bi u vremenu porasta troškova života ona morala donekle olakšati troškove ishrane. Hoćemo reći da bi u jelovniku sada moglo biti više zelenja i voća a manje skupog mesa i ribe. Neke statistike kazuju da je potrošnja mesa pala čak za 40 posto i da su se građani okrenuli jeftinijoj ishrani. Više se troši »pure« i »orza«, tjestenine, voća i zelenja. No i ovi proizvodi nisu baš tako jeftini, kažu oni koji kupuju, a oni koji prodaju misle da bi trebalo biti još skuplje s obzirom na trud uložen u njih. Uz ovaj tekst tablica je srpanjskih cijena proizvoda s tržnice a poslušajmo što su rekli nasumce odabrani kupci i prodavači sa šibenske tržnice.

MARIJA BABIĆ kaže da se osjeća pad standarda, da je sve poskupjelo i da za hranu sada treba dati dvostruko više nego prije. U njezinoj obitelji smanjili su potrošnju, a ona kad kupuje bolje gleda što će i pošto kupiti. Osobni dohodci zaostaju za poskupljenjima iako je zadovoljna s plaćom koju zaradi u SOUR-u »Boris Kidrič« kao rukovodilac tehničke kontrole. Na kraju kaže da je ne slikamo jer što će reći njezine radnice s posla kad ona ovako kuka.

MARINKO METEŽ je iz Slavonske Požege i za šibensku tržnicu kaže da je slabo opskrbljena i skupa za razliku od one u njegovu gradu. Navodi primjer da se u Požegi sada može kupiti svinja po 120 dinara kilogram žive vage i da su za visoke cijene i ovdje i tamo krivi prekupci. Po njemu na šibenskoj tržnici prodaju sami prekupci koji zarađuju na proizvođačima i na kupcima. Trebalo bi organizirati otkup i zadovoljavajuće otkupne cijene pa bi i cijene bile realne. U osobnom standardu nije smanjio izdatke za hranu ali se za druge stvari manje troši.

ANKICA BUDIMIR je iz Vrsnog. Prodaje perad na šibenskoj tržnici. Ona misli da cijene nisu velike s obzirom na to koliko se truda uloži u proizvodnju. Ne osjeća u obitelji pad standarda zato što puno radi pa puno i ima. Nije smanjila izdatke za hranu i ostale potrebe i sve zahvaljuje velikom trudu i radu. Misli da je drugima pao standard zbog premalog rada.

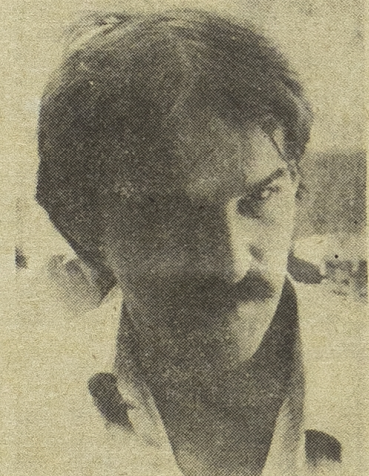
VINKA BANIĆ prodaje krumpir, kapulu... i ostalo zelenje. Priznaje da je skupo ono što prodaje ali razloge za to vidi u napuštanju zemlje i traženju lakše zarade. I njezin je sin otišao u Njemačku za boljom i lakšom zaradom i ostavio zemlju. Kaže dok se ne vratimo zemlji neće biti bolje. I ona osjeća skupoću i teško živi.

R. Td.

Boris Zupančič

BORIS ZUPANČIĆ je iz Ljubljane. Ovdje je na ljetovanju i na pitanje ima li razlike između ljubljanske i šibenske tržnice kaže da nema. Po njemu i tamo i ovdje je jednako skupo. Tvrdi da se osjeća pad standarda ali se još uvijek može dobro živjeti uz smanjenje nekih izdataka i štednju. Za hranu još uvijek troši kao i prije jer se čovjek toga najteže odriče.

Marinko Metež

INES KRSTIN je iz Šibenika i kaže da su za pad standarda krive svjetske cijene i domaće zarade. Živi s ocem i majkom, nije udata pa se uz tri plaće još uvijek dobro živi. Osobito se ne gledaju izdaci za hranu jer bi naš čovjek za hranu dao sve. Zato ima manje izlazaka u restorane, manje odjeće, obuće, tjeranja mode i šminke.

Ankica Budimir

Ines Krstin

Srpanjske cijene s tržnice

Rajčice 120 — 140 dinara, krastavci 80, salata 80, kelj 80, kupus 40, krumpir 50, kapula 40, vijenac luka 400 — 600, paprika 150 — 200, tikvice 50, breskve 80 — 140, marelice 200, smokve 160, višnje 60, jaje 20 dinara.

R. Td.

REKLAMNE CIJENE

- Muške i ženske odjeće
- Modni noviteti iz kolekcije »Proljeće — ljeto 84.«
- U Robnoj kući »ŠIBENKA« i prodavaonici »KORNATKA«
- Cijene niže za 40 posto od tvorničkih
- Radno vrijeme NON-STOP

Pisma uredništva

Pošteni ili naivni?

U »Šibenskom listu« od 14. srpnja 1984. godine, pod naslovom »Pošteni ili naivni?«, objavljen je tekst koji predstavlja neku emulziju navođa o radu Skupštine općine i sportu u Šibeniku.

Osobno me čudi takvo spajanje stvari, ali prepuštam drugu Mikuličinu, njegovoj novinarskoj struci i stilu, da to cijeni.

Međutim, kada se u tome, u obliku insinuacije, izražava sumnja u moju želju da, u funkciji tajnika Skupštine općine, ispravno utvrdim broj glasova odbornika, a time i njihovo opredjeljenje o veoma važnim stvarima, tada sam prisiljen javno reagirati.

Naime, činjenica je da sam u dva navrata, brojeći glasove odbornika Društveno-političkog vijeća, utvrdilo da je deset odbornika podiglo ruke, a da je tajnik tog vijeća utvrdio da je bilo trinaest podignutih ruku.

Međutim, ta moja greška nije »sumnjiva«, kako to tvrdi novinar Mikuličin.

Kako je došlo do greške?

Prije početka sjednice naložio sam da se razmaknu klupe predviđene za odbornike u tri reda, kako bi se stvorila mogućnost točnog utvrđivanja rezultata izjašnjavanja u svakom vijeću posebno.

Međutim, nekoliko odbornika Društveno-političkog vijeća sjeli su pozadi, dakle na klupe koje nisu bile za njih predviđene. Ja to nisam znao i prilikom brojenja glasova gledao sam samo na mjesto predviđeno za odbornike Društveno-političkog vijeća i tamo je bilo samo deset podignutih ruku.

Za razliku od mene, tajnik Društveno-političkog vijeća primijetio je da su tri odbornika sjela na drugo mjesto, te je obratio pažnju i na to kako oni glasaju, pa je utvrdio trinaest glasova.

Dakle, ne radi se o mom pokušaju manipuliranja u postupku brojenja glasova, a na što je usmjerena insinuacija druga Mikuličina, već o grešci koja ima sasvim razumljivo objašnjenje.

Ako bi bilo istinito ono na što insinuirao drug Mikuličin, pa bilo to i prvi put i samo pokušaj, smatram da bi to bilo nespojivo s funkcijom koju obavljam.

Drugu Mikuličinu poručujem da bi bilo korektnije, bar kod ovako ozbiljnih stvari, odmah po završetku sjednice pokušati dobiti objašnjenje, što je on mogao, ali nije učinio.

Kruno Sladoljev

KROZ Šibenik

KINEMATOGRAFI

ŠIBENIK: danski film »Zašto ne dođeš u moj krevet« (do 22. VII)
njemački film »Preko sedam kreveta« (od 23. do 25. VII)
engleski film »Crni petak za gangstere« (od 26. do 29. VII)

20. APRILA: talijanski film »Nepobjedivi gladijator« (do 22. VII)
talijanski film »Mač barbara« (od 23. do 27. VII)
francuski film »Trojicu treba ubiti« (od 28. do 31. VII)

BIBLIOTEKA

Ponedjeljkom od 7 do 16.30 sati. Utorkom i četvrtkom od 13 do 19.30 sati. Srijedom i petkom od 7 do 13.30 sati. Subotom i nedjeljom zatvoreno.

IZLOŽBE

Umjetnički atelje A. Belamarića (Ul. R. Visanića 7) — stalni postav duborez. Otvoreno svaki dan od 8 do 12 sati i od 16 do 20 sati.

MUZEJ GRADA

Muzej grada Šibenika — stalni postav. Otvoreno svaki dan osim ponedjeljka od 10 do 12 i od 18 do 20 sati. (Nedjeljom od 10 do 11 sati).

GALERIJE

Galerija »Matija« (Ul. Krste Stošića bb). Otvoreno svaki dan od 9 do 13 i od 17 do 19.30 sati. Nedjeljom zatvoreno.

DEŽURNA LJEKARNA

CENTRALA, Ulica B. Kidriča bb (do 27. VII)

IZ MATIČNOG UREDA

Rođeni

Dobili kćerku:

Stevan i Višnja Mandić, Jerko i Boja Tabula, Nedjeljko i Josipa Marinov, Ante i Ankica Roca, Momir i Jadranka Novaković, Drago i Jadranka Labor, Zdravko i Silvana Računica, Filip i Luca Dražić, Stipan i Leonora Perak, Dušan i Milka Milović, Ante i Zdenka Čorić, Željko i Danira Relja, Zdravko i Ljubica Mašošin.

Dobili sina:

Drago Banovac i Jadranka Bačelić-Medić, Danja i Milena Antulov, Glišo i Radojka Jokić, Ivan Beneta i Nada Vrančić-Beneta, Ivo i Blaža Kovacev, Ante i Marija Plenča, Željko i Adela Protega, Boris i Kata Brakus, Branko i Daniela Raić, Božidar i Jela Bulić.

Vjenčani

Olga Mikin i Ivan Delić, Gordana Đukić i Nikola Baus, Snježana Novaković i Josip Elez, Oliva Sižgorić i Milenko Mučić, Ankica Jaram i Branko Tanfara, Marija Jajić i Zlatko Budimir, Snježana Stančić i Miroslav Lovrić, Vinka Topčić i Bože Budimir, Jadranka Papak i Goran Raguz, Marina Biliš i Davor Gatar, Agnieszka Magdalena Lukomska i Gojko Dragović.

Umrli

Ivanica Jaram (73), Mladen Živković (8), Šime Vrandečić (78).

AKTUALNA KOŠARKAŠKA TEMA

Zbrka oko (pre)kratkog Amanovićeve „mandata“

Nerijetko kao krivci za košarkaške šibenske »nesporazume« označeni su novinari koji stvaraju »nervozu i klimu nepovjerenja« pišući senzacionalistički i jedva čekajući da redakcijama jave kakvu »bombu«. Samo, dobar dio »bombi« bacaju znatno ranije od novinara oni koji su na bilo koji način vezani uz klub. Teško da se iole značajnija odluka donijela u službenim klupskim prostorijama, a da se o njoj nije uvelike pričalo u gradu već desetak minuta nakon završetka sastanka. Najnoviji primjer za to je dovođenje Duška Ivanovića za prvog trenera »Šibenke«.

Sportske zanimljivosti i ono obavezno »oko« toga (oduvijek nam je to bilo posebno drago) bile su i prijašnjih ljeta tema mnogih razgovora uz jutarnju kavu ili osvježavajuće piće navečer. I nema tu ničeg neobičnog jer sport je odavno zauzeo svoje mjesto u svakodnevici našeg čovjeka. Čini se jedino da je ovo ljeto drukčije. I to ne zbog toga što su sportske teme zamijenjene nekim drugim, važnijim pitanjima.

Radi se jedino o tome da je košarka, bolje reći »Šibenka«, zadržala primat i potisnula nekad izrazito ljetne sportske čakule, počevši od onih »vodenih« sportova pa do prijelaznog roka nogometaša i raznih međunarodnih natjecanja što se održavaju u ovo vrijeme. Razloga za ovoljetnu »popularnost« ima više. Nerijetko su kao krivci označeni novinari koji stvaraju »nervozu i klimu nepovjerenja« pišući senzacionalistički i jedva čekajući da redakcijama jave kakvu »bombu«.

Samo dobar dio »bombi« bacaju znatno ranije od novinara oni koji su na bilo koji način vezani uz klub. Teško da se imalo značajnija odluka donijela u službenim prostorijama a da se o njoj nije pričalo u gradu već nakon desetak minuta. Najnoviji primjer je dovođenje Duška Ivkovića za prvog trenera »Šibenke«. Oni »dobro upućeni

i bliski važnim ljudima« iz kluba (to je kod nas postala potvrda ugleda i važnosti) komentirali su ovu odluku istu večer, dok članovi predsjedništva nisu pošteno ni stigli do čira po obali. Biti prvi i prosuti novost kao da donosi nove poene na nekoj čudnoj i neobjašnjivoj ljestvici vrednovanja.

A u posljednje vrijeme prilika za to je bilo i stoga košarka gotovo ne silazi s vrha liste zanimljivosti. Ostaje da se vidi koliko će živjeti prijedlog Darka Šare na konferenciji za novinare, što je održana u petak, 13. srpnja (nisam sujevjeran ali slučajnost je prilično zanimljiva) da se ovakvi sastanci s novinarima održavaju ubuduće stalno i budu mjesto na kojem će se dobiti informacija o svemu što je vezano za klub. Istina, povod za ovu održanu sjednicu nije nikog

posebno iznenadio jer se smjena za kormilom već zna. Cekalo se jedino objašnjenje. — U situaciji kad smo igrački znatno slabiji od planiranog (odlazak Dražena Petrovića i nedobivanje suglasnosti KS Srbije za prijelaz Androića) ocijenili smo da Nenad Amanović neće moći s uspjehom podnijeti teret prvoligaškog natjecanja. Ovaj tim ne omogućava mu sigurnost i stoga smo, ne mogavši

D. Šare: želimo popuštiti »lulu mira« s novinarima

više ojačati igrački kadar, posegnuli za pojačanjem štaba želeći tako osigurati klub i Amanovića — reče Darko Šare v. d. predsjednika »Šibenke«. Dodajući kako Amanović ostaje i dalje ravnopravan član stručnog štaba.

— Istina je da zasad ostajem ali vjerujem da nikog ne iznenađujem kad kažem da sam nezadovoljan. Biti pomoćnik meni je pomalo dosadno. Jednom sam donio odluku da se okušam kao prvi trener i ja ću to pokušati ostvariti. Ako ne ovdje onda možda negdje drugdje, možda u inozemstvu — kratki je komentar Nenada Amanovića.

Objašnjenje uprave »Šibenke« ima smisla kad je u pitanju klub i nesigurnost u pogledu ishoda ovogodišnjeg natjecanja u prvoj ligi. Ali ostaje gorak okus iza svega 24 dana Amanovićeva vođenja ekipe. Ostaju pitanja: koliki će autoritet Amanović sad imati kod igrača (ionako se o tome dosta govorilo) i da li je uopće trebalo istrčavati s njegovim imenovanjem kad mnoge stvari nisu bile poz-

Zdravko KEDŽO

IZMEĐU JUČER I SUTRA

Duda voli prstace

JOŠ PAMTIM prvi (i jedini) šibenski surset s Dušanom Ivkovićem — Dudom, novim kormilarom »Šibenke«. Bilo je to prije pet godina, kada su Šibenčani, novi prvoligaši ugostili »Partizana«, predvođenog Kičanovićem, koji se spremio za derbi s »Jugoplastikom« u Splitu. Sjećam se kako me iznenadio odličnim poznavanjem morske ribe i školjki. Simpatično mi je bilo to što lako razlikuje pica od popa ili, što za razliku od većine kontinentalaca, voli prstace. Još pamtim i Dudinu iskrenu i poučnu izjavu, kada smo ga pitali koliko bi »Partizan« mogao pomoći novom prvoligašu »Šibenki«: »Nama je »Šibenka« izuzetno simpatična, ali realno teško je uspostaviti pravu suradnju na relaciji Beograd — Šibenik. Zbog kilometarske udaljenosti normalnije je da vi temelje suradnje gradite sa Splitom ili Zadrom, a »Partizan«, recimo, s Kraljevom«.

Od tada je minulo 5 godina. Ivković je poznjeo uspjehe s »Partizanom«, »Radničkim« i solunskim PAOK-om. »Šibenka« je gradila i rušila sve moguće i »nemoguće« mostove suradnje, te se našla u procijepu, iz koga izlaz traži upravo u angažiranju Ivkovića.

Cijenim novog kormilara »Šibenke«. I volio bih da, osim prstaca, zavoli i svaki kutak Baldekina. Na način, na koji su to (uspješno) radili njegovi prethodnici.

...

ZBOG incidenta na »ženskom« drugoligaškom derbiju »Revija« — »Ježica« Disciplinski odbor Košarkaškog saveza Jugoslavije izrekao je kazne funkcionaru »Šibenke« Jošku Šupi i (bivšim) prvotimcima Draženu Petroviću i Srećku Jariću.

Joško Šupe je kažnjen godinu dana zabrane vršenja dužnosti u košarkaškom sportu, dok su Petrović i Jarić »zaradili« uvjetne kazne.

Odluka Disciplinskog odbora KSJ neizbježno tjera na dva pitanja: Zar nije apsurdan napad na suca na utakmici, koja je, podsjetite se, završila 50 poena razlike za gošće? Ili, nisu li taj »slučaj« i još drastičniji »slučaj Zaragoza« definitivne pouke šibenskim košarkaškim radnicima u organizaciji i ponašanju za vrijeme utakmica na Baldekinu?

...

POUKE su Šibenčanima potrebne i zbog sad već jasnog saznanja da im košarkaški forumi nisu skloni. Predsjedništvo košarkaškog saveza Hrvatske registriralo je Petrovića bez ispisnice za »Cibonu«, Androić, ni sa ispisnicom, ne može iz Čačka u »Šibenku«, a istodobno Obradović, bez ispisnice iz »Borca«, može »iz neuobičajeno, humanih razloga« u »Partizan«. U koincidencije, jednostavno, ne vjerujem. Jer, spomenuti su udari na Baldekin samo nastavak ranijih. Jarić je svojedobno pauzirao s ispisnicom u džepu. Šibenski su funkcionari Medić i Šupe dobili nezasluzene kazne za postupke, uobičajene u kvazi-amaterskoj košarci. »Bosnu« i Matijevića da i ne spominjem.

»Šibenka«, da ponovim, ne uživa milost košarkaških foruma, molbe i žalbe najčešće nailaze na zatvorena vrata. No, vrata se ne otvaraju silom. I valja samokritički analizirati jesu li sve strelice, odapele s Baldekina opravdane ili mudre u smislu klupske politike. Jer s rogatima se ne valja (uvijek) bosti.

...

SIBENIK je postao sjedištem Udruženja vaterpolskih prvoligaša. Kao još jedan dokaz decentralizacije u tom sportu, što za razliku od košarkaškog i nogometnog, ima očito povjerenja i u ljude iz baze, malih središta.

Šibenski funkcionari Udruženja najavljuju već i djelotvorni način suradnje s ovdašnjim sportskim izvijestiteljima. Priprema u tom smislu zaista je prijeko potrebna, ali, bez pretenzije da funkcionarima »Solara« previše solimo pamet, još je važnija priprema kluba za novo prvenstvo. Reprezentativac Bukić najavio je odlazak u Armiju, braća Santini preseljenje u Zagreb, Juraga, Krvavica i ostali opet će strepiti za opstanak. I proklinjati zlu kob prvoligaša, koji traje izvan velikih središta.

...

NE ZNAM zašto, ali svaki put kad pišem (govorim) o vaterpolu, istodobno mi se nametne misao (pitanje) što je sa šibenskim plivanjem? No, pitanje se jednostavno ne usuđujem postaviti. Na novinskim stupoima, koje pomno pratim, nema ni spomena PK »Šibenik«. Volio bih da me plivački (ne)radnici brzo i drastično demantiraju.

...

NAJVEĆI dio ove rubrike posvećen je košarci, ali bez spomena Nenada Amanovića, »najkraćeg« kormilara u povijesti »Šibenke«. Ne spominjem ga, jer, jednostavno, nikome ne bih poželio da se nađe u njegovoj koži.

IVO MIKULIĆIN

MOZAIK SA ŠUBIĆEVCA

U čast Dana ustanka naroda SR Hrvatske nogometaši »Šibenika« odigrali će večeras pod reflektorima Šubićevca prijateljsku utakmicu sa splitskim »Hajdukom«. Susret počinje u 20 sati.

Na prijateljsko nadmetanje s »bijelim« Šibenčani stižu iz Donjeg Lapca, gdje su sakupljali snagu za novu sezonu. Pod vodstvom trenerskog tandema Šangulin — Marenci vježbalo je 23 igrača.

Damir Čapin je jedini napustio Šubićevac, dok je Ivan Petković, bivši igrač »Zadra« i benkovačkog »Velebita« (zasad) jedina sigurna prinova. Željko Jurin vratit će se iz Australije početkom rujna.

Iz juniorskog pogona u prvu su momčad prebačeni vratar Slavica i vezni igrač Lađević. Neizvjesno je što će biti s Armandom Marencijem, koji polaže prijemni ispit na fakultetu.

Sutra »crveni« putuju na turneju po Mađarskoj, gdje će boraviti 8 dana. Domaćin i organizator turneje je mađarski ligaš »Sexard Dozsa«, koji je već gostovao u Šibeniku.

Na kraju valja spomenuti hvalevrijedan potez uglednog šibenskog iseljenika u Americi Gavriela Čučuka, koji je klubu poklonio 1.000 dolara. Čučuk je, inače, i ranije rekvizitima i dresovima pomagao omladinskom pogonu »crvenih«.

I. M.

-humor - humor - humor-

FANTAZIJA

— Koji je tvoj najveći nedostatak?
— Taština! mogu satima sje diti pred ogledalom i diviti se vlastitoj ljepoti...
— Draga moja, nije to taština, to je fantazija!

BRZINA

— Sestra mi je dobila bebu!
— Čestitam! Koliko je teška?
— Dva kilograma.
— To baš i nije mnogo...
— Slažem se, ali pomisli da

je ipak tek dva tjedna u braku!

JEDINA

Ljubomorna mlada supruga žali se svojoj majci.
— Mama, reci mi iskreno postoji li žena koja zaista uvijek zna gdje joj se nalazi muž?
— Kako da ne, kćeri — odgovori iskusna majka — ugovica!

OPIS

Dolazi Živko u milicijsku stanicu i kaže:
— Želim prijaviti nestanak svoje žene.
— U redu. Evo vam papir pa opišite svoju ženu. Njezin izgled, karakter, navike...
— Vrijedi, duže inspektore, ali morate mi obećati da joj to nećete pročitati kad je pronađete.

NATJEČAJ

— Miro, znaš, brine me naša kćerka. Sve rjeđe se zaručuje, ostat će neudata.
— Pa, draga moja, onda ćemo raspisati javni natječaj i to nagradni. Svaki pedeseti kandidat dobiva stroj za pranje posuda.

Pazi, molim te, kakvo iznenađenje! Susjed.

KRIMI PRIČA

Piše: L. Treat

Ušla je u stanicu kao na neko kužno mjesto. Mogla je imati tek neku godinu preko dvadeset i izledala je kao da su je sve do tog dana hranili travčicama. Gotovo da čovjek osjeti sažaljenje.

— Kakva nevolja, curo? — upita Mitch.
— Ovaj... nemojte misliti da sam lukasta što dolazim k vama... Prijateljica me napustila. Nije mi jasno zašto. Putovale smo zajedno. Odjednom je sjela u automobil i otišla. Ni poruku mi nije ostavila.
— Kako se zoveš?
— Prudence Gliford.
— Adresa?

— Živjela sam u New Yorku, ali sam otkazala stan. Putujem k sestri. Ona stanuje u Kaliforniji.

— Kako se zove ta tvoja prijateljica?
— Moram vam najprije objasniti kako smo se upoznale. Pronašla sam oglas u novinama — djevojka porumeni. — Neka Bella Tensey tražila je društvo za putovanje kolima do Kalifornije. Napomenula je da će platiti sve troškove. Možete misliti kakva je to bila divna prilika za mene. Odmah sam se javila na broj telefona koji je navela. Odlučile smo da odmah krenemo. Sve je išlo lijepo do sinoć. Zaustavile smo se da prenoćimo u motelu »Tišina«. Umorna, strovalila sam se u krevet i odmah zaspala. Kad sam se probudila, Belle nije bilo.

— Je li odnijela sve svoje stvari?
— Mislim da jest. Barem kovčega nema.
— Obavijestit ću patrole. Ubrzo ćemo doznati zašto je napustila motel u takvoj žurbi.

— Molila bih vas da mi pomognete — nastavi Prudence. — Imam samo pet dolara, a račun u motelu prilično je velik.
— Prepusti to meni — obeća Mitch.
Odvezao je djevojku do motela i rekao joj da pokupi svoje stvari. U međuvremenu je razgovarao s Hillerom, vlasnikom motela.

— Bella Tensey je sišla oko ponoći — obavijesti ga on. — Poslužila se telefonom u kancelariji. Malo kasnije čuo sam bruhanje motora. Odvezla se nekamo.

— Koga je zvala?
— Nisam prisluskiwao.
Prudence je našla sobu u gradu, a Mitch je čekao vijesti.

Sutradan izjutra Mitcha pozvaše u šumu pored puta. Nađen je lež neke žene. Odmah je naslutio da je to Bella Tensey i nije se prevario. Žrtva je imala modrice na vratu, što je jasno ukazivalo na nasilnu smrt davljenjem.

— Jeste li što pronašli? — upita policajce koji su prvi stigli na mjesto nesreće.

— Poduzeli smo mjere da otkrijemo otiske prstiju, ako postoje. Našli smo samo ovu torbicu. Novčanik je prazan. Netko ju je, očito, opljačkao.

PRIZNANJE

Vijest o tragičnoj smrti njezine saputnice duboko je potresla Prudence.

— Torbu sa stvarima Bella nije stavila u prtljažnik, — reče Mitch. — To znači da je namjeravala negdje provesti noć. Ali gdje? Je li spomenula da pozna ne koga u gradu ili u blizini?

— Nije! Malo smo razgovarale. Ja sam vozila gotovo čitav dan, pa sam zaspala čim sam spustila glavu na jastuk.

Poslije podne su stigle prve novosti iz New Yorka, Bella Tensey je podigla 1.800 dolara iz banke dva dana prije polaska na put. Bila je u braku s Clydeom Warhouseom, od kojega se razvela prije dvije godine.

Mitch je potražio Warhousea.
— Cuo sam preko radija za nesreću — izjavio je ovaj. — Volio bih da vam mogu pomoći. Nažalost, nemam što reći.

Mitch je počeo gubiti strpljenje. Nije znao odakle da počne. Postalo mu je jasno da je jedini dokaz protiv ubojice novac koji je Bella Tensey podigla prije puta.

Žena ga je prekinula u razmišljanju. Podsjetila ga je da treba da ode na poštu i preda pedeset dolara za njezinu sestru. Gundajući je obukao kaput i izašao na ulicu.

U pošti je bila gužva. Najzad je došao na red.

— Pedeset dolara — podiže službenik glavu.

— Tako je. Neznatna svota...

— Navikao sam.

— Imate li katkad i velike uplate?

— Imao sam prije pet godina uplatnicu na deset tisuća dolara.

— A ovog tjedna?

— Jedna je djevojka poslala 1.700 dolara poštom.

— Kako se zvala? Prudence Gliford?

— Nel Petsy Grant!

— P. G. To je ta ista djevojka. Sigurno je poslala novac u Kaliforniju, na poste restante?

— Jest! Otkud znate?

— Kako sam znao? Pa, to mi je posao. Požurio je da telefonira. Već je vidio sebe s medaljom, pohvalnicom, višim činom.

Šef će biti ponosan što ima čovjeka kao što je on.

Nazvao je Dackera.

— Naredniče — obradova se mladi policajac kad mu je poznao glas. — Požurite u stanicu. Ona Glifordova je sve priznala.

— Što je priznala?

— Bila je kod nas. Spotakla se o prag, torbica joj se otvorila i sve je ispalo iz nje. Kad smo pritrčali da joj pomognemo, pokušala nam je istrgnuti neki papir iz ruku. Bila je to poštanska potvrda na svotu od 1.700 dolara. Nije imala kud, pa je priznala... Naredniče Mitche, čujete li me?

Vrline rasipničke škrtosti

Krez, poznati kralj Lidi je u 6. stoljeću p.n.e., bio je najbogatiji čovjek svog vremena. Kad ga je posjetio mudri Solon, Krez ga zapita, pokazavši mu u dvorcu zlatno prijestolje ukrašeno dragim kamenjem:

— Jesi li ikad vidio nešto ljepše?

— Jesam, rekao je mu drac, vidio sam fazana.

— Poznaješ li sretnijeg čovjeka od mene?

— Ne nazivaj nikad čovjeka sretnim prije nego što proživi posljednji dan života — odgovori Solon.

Nekoliko godina poslije toga jedan Krezov sin pogine u lovu, drugi izgubi dar govora. Zbunjen Kirovim osvajanjima, Krez se obrati Pitijinom proročistu u Delfima, koje je ima-

lo velik nedostatak — nikad nije davalo jasan odgovor, pa je Krez mogao saznati:

— Napadneš li Kira propast će veliko kraljevstvo.

Ohrabren tim proročanstvom, Krez najavi rat Kiru. I, kako je Pitija prerekla, jedno je veliko kraljevstvo propalo. Dakako — njegovo.

Kir je okovao neprijatelja i osudio ga na smrt. Krez se na lomači sjetio Solonovih riječi i tripud viknuo njegovo ime. Izne- nađen time, Kir zatraži objašnjenje. Kad su mu rekli kako je Solon upozorio prebogatog Kreza na hirove sudbine, ganut nesrećom, Kir pomiluje Kreza i skine ga s lomače. Ipak, Krez se uspio dobro oznojiti.

Rekli su da vi - pročitate

Broj žena koje muškarac smatra privlačnima razmjeran je njegovim godinama.

STARI PROSTAK

XXXXX

Ako se nešto isplati učiniti, onda se isplati i platiti nekome tko to zna učiniti.

SAUNDERS

XXXXX

Kad muškarac nauči čitati ženu poput otvorene knjige, već je prestar da sakupi biblioteku.

PONSY

TUŽNO SJEĆANJE

16. srpnja navršila se tužna godina od smrti naše drage supruge, majke i bake

OLGE PAŠKVALIN

16. VII 1983.

16. VII 1984.

Draga naša majko, vrijeme prolazi ali tvoj dragi i plemeniti lik ostat će zauvijek u našem sjećanju.

S tugom i ljubavlju sjećaju te se tvoji najmiliji: Frano suprug, Trinidad, Anita i Soraja kćerke, Alen i Joško unuci. (204)

Dana 21. VII navršava se mjesec dana tuge i boli, otkako je tragičnom smrću otrgnuta iz našeg zagrlja naša draga i mila supruga, majka i nevjesta

SLAVKA BRKIĆ (Bora) rođ. Čeko
5. III 1953. — 21. VI 1984.

Draga naša Bore, mi se ne možemo pomiriti sa sudbinom koja te nemilosrdno otkrila iz našeg doma. Sa tobom je otišla sva naša radost. Ni vrijeme, ni suze ne brišu tugu. Ostale su samo lijepe uspomene i žalosna stvarnost, da te više nema. Tvoj mili lik stalno je u našim srcima, a tvoje ime izgovaramo s ljubavlju i ponosom. Isuviše si bila voljena, da bismo te mogli zaboraviti. Ne možemo vjerovati, da te više nema među nama, ali ti živiš i živjet ćeš vječno u našim srcima.

Ovim putem izražavamo veliku zahvalnost rodbini, prijateljima i znancima koji su u najtežim trenucima bili uz nas i svima koji su izrazili sućut i prisustvovali tužnom ispraćaju naše voljene.

Posebno se zahvaljujemo RZ SIZ-a ZORIP — Šibenik na pruženoj pomoći.

Sa tugom i ljubavlju: suprug Drago, djeca: Slobodan i Dragana, svekar Nikola, svekrva Slavka, zava Vinka i zet Đorđe.

(208)

KK »REVIJA - ELEMES«
ŠIBENIK
P. Grubišića 4

Odlukom Izvršnog Odbora Kluba od 12. VII 84. raspisuje se OGLAS za honorarnog trenera mladih uzrasta.

Uvjeti: 1. nastavnik tjelesnog odgoja, ili
2. SSS sa najmanje 1 g. aktivnog bavljenja košarkom

Rok oglasa: 8 dana od dana objavljivanja u »Šibenskom listu«.

VODOVOD I KANALIZACIJA ŠIBENIK

Na temelju Odluke Radničkog savjeta 18. srpnja 1984. godine, a u vezi s potrebom uspostavljanja međusobnih odnosa, prava i obveza RO »Vodovod i kanalizacija« Šibenik s JEDNIM STUDENTOM BIOKEMIJE prvog semestra 1984/85. školske godine

raspisuje se
NATJEČAJ

za uspostavljanje međusobnih odnosa, prava i obveza RO »Vodovod i kanalizacija« Šibenik i JEDNOG STUDENTA prvog semestra na studiju za dipl. inž. BIOKEMIJE 1984/85. školske godine.

Uvjeti:
1. Da je redovan student odgovarajućeg fakulteta,
2. da nije navršio 22 godine, i
3. da je polučio bolji uspjeh u školi usmjerenog obrazovanja, od ostalih kandidata sudionika u natječaju.

Izabrani kandidat stječe pravo:
— na obavljanje prakse i u vezi s tim pravo na raspodjelu dohotka u skladu samoupravnih općih akata, i
— na pripravnčki staž i radni odnos na neodređeno vrijeme pod uvjetom utvrđenim ugovorom i samoupravnim općim aktima.

Uz pismeni podnesak na natječaj, potrebno je dostaviti potvrdu o upisu na odgovarajući fakultet, svjedodžbe prvog, drugog razreda i završnog ispita završene škole usmjerenog obrazovanja.

O rezultatu natječaja kandidati će biti obaviješteni u roku od 8 dana od dana donošenja odluke o izboru kandidata.

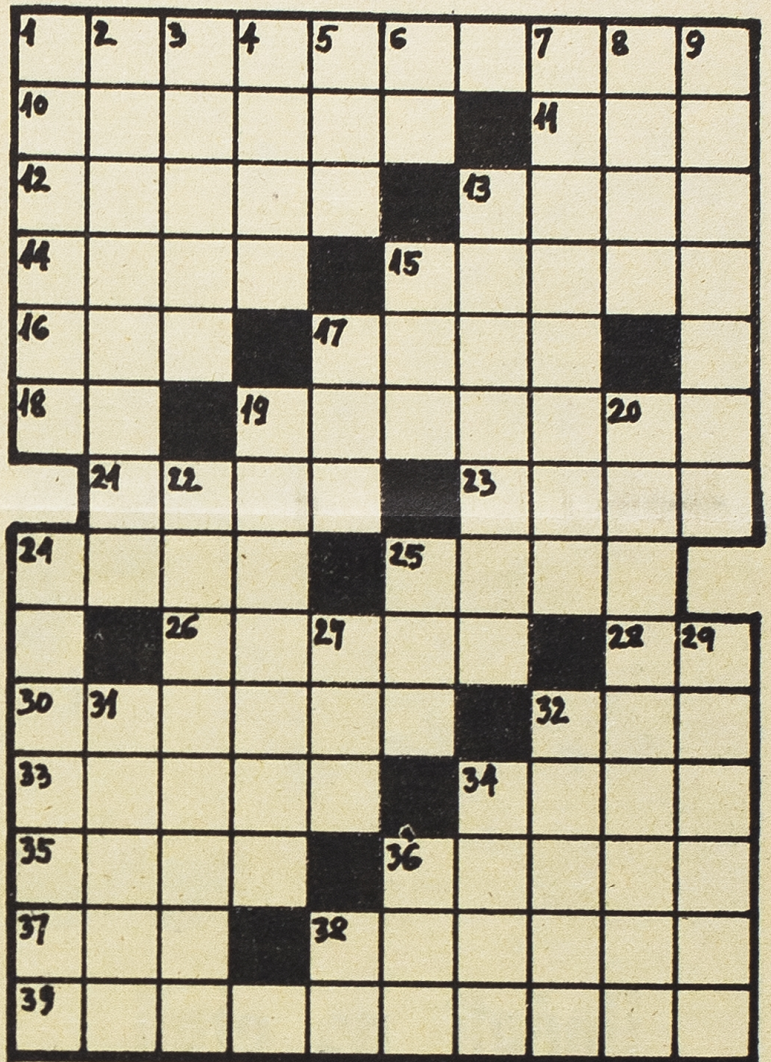
Rok podnošenja pismenog podneska je 8 dana od dana objavljivanja natječaja.

KRIŽALJKA

VODORAVNO: 1. Davati znak okom, migati, 10. Vrsta južnog voća, 11. Muško dijete u roditelja, 12. Radnik koji radi u pisarnici, čato, 13. Kaubojsko uže, 14. Str. muško ime (Ljubo), 15. Velika evropska rijeka, 16. Dio tjedna, 17. Dio glave (množ.), 18. Kem. znak za itrij, 19. Odbor, 21. Pijevac, kokot, 23. Doline, udoline (kraća množina), 21. Vrsta cvijeta, 25. Dijelovi dinara, 26. Dugme (prov.), 28. Automobilska oznaka za Valjevo, 30. Žitelj najvećeg poluotoka na zemlji, 32. Plemićka titula u Poljskoj, 33. Vrsta pustinskog guštera, 34. Drvena posuda za kiseljenje kupusa, 35. Staroazijska država, 36. Vrsta željezne rude, 37. Grčeviti trzaj mišića (izvor.), 38. Muško ime, 39. Neprofesionalni zam.

OKOMITO: 1. Naleti, nasrti, 2. Autor početnih i završnih pokreta u crtanom filmu, 3. Tmast, debeo, 4. Prkos, 5. Žeravica, 6. Grad u drevnoj Kilikiji, gdje je Aleksandar Makedonski potukao Perzijance, 7. Provodilac asanacije, 8. Naša rijeka, 9. Izumi, pronalasci, 13. Jasan, bistar, 15. Proizvod vatre, 17. Lutrijska srećka, 18. Proizvođač užadi, užar, 20. Visina zvijezde nad horizontom, 22. Vrsta manjeg ribarskog broda, gajeta, 24. Muški odjevni predmet, 25. Ispunjen, 27. Ujevićevo (kraće) ime, 29. Stručnjak za građu ljudskog tijela, 31. Musli, muško ime, 32. Glavni grad jedne evropske zemlje, 34. Jedinica mjere za radioaktivnost 36. Dvoje, 38. Automobilska kratica za amer. državu Maine.

J. J.

RJEŠENJE KRIŽALJKE IZ PROŠLOG BROJA:

VODORAVNO: Sabotirati, amulet, niz, metan, Rino, arak, limar, RIN, boja, a, IK, satelit, anal, dari, inat, lani, n, bata, Ga, oparen, RAP, visak, kaca, Apaš, nesit, Tit, povi, inicijalan.

MALI OGLASNIK

TELEFONI: 22-929, 29-929

PRODAJEM trosoban komforan stan na I katu i potkrovlje, ili iznajmljujem dvokrevetnu sobu s upotrebom kuhinje. Pogledati nedjeljom i srijedom od 12—18 sati. Adresa pod brojem 1096.

TRAŽIM jednosoban ili dvosoban namješten stan na duže vrijeme od kraja prosinca 1984. godine. Obavezan pogled na more. Mogućnost plaćanja unaprijed. Ponude pod broj 1083.

VEĆI KOMPLEKS poljoprivrednog zemljišta u Dubravi po voljno prodajem. Javiti se na telefon 23-282. (969)

KERAMIČAR — PODOPOLAČ, postavlja sve vrste keramike, mozaika i mramora. Radove izvodimo kvalitetno po povoljnim cijenama. Javiti se na telefon 24-837 ili na adresu: Bratstva-jedinstva 118. (1097)

PRODAJEM kamp prikolicu »Karavan« (Englesku), gliser, motor »Enverude« 40 KS i ispravnu pokretnu drobilicu za kamen. Pitati kod Krasića, Prosika. (1098)

TRAŽIM jednosoban namješten ili polunamješten stan. Može i stanovanje u zajednici sa starijom ženskom osobom koja bi bila na ispomoći. Javiti se na telefon 23-377 (tražiti Milenu). (1099)

PRODAJEM nove poluosovine za »Renault 4«. Informacije

na telefon 23-245 svakog dana od 16—20 sati. (1100)

KUPUJEM jednosoban stan na predjelu grada. Ponude do staviti na telefon 24-194 od 20—22 sata. (1104)

PRODAJEM stereo liniju »MIDA« (Japan), 4x80 w sa zvučnicima (2), kazetofon s daljinskim upravljačem, gramofon quartz - Shure zvučnica, timer, tuner i pojačalo. Cijena vrlo povoljna. Javiti se na tel. 23-865 svaki dan od 14—16 sati (kući) ili na telefon 23-633, tražiti Milenka Jušića. (1105)

MLADI BRAČNI PAR traži jednosoban ili dvosoban, namješten ili nenamješten stan. Javiti na telefon 27-958 od 19—22 sata. (1106)

STEREO radio - kazetofon, novi, povoljno prodajem. Informacije na telefon 83-199, Vodić. (1107)

ULIČNI lokal na Obali palih omladinaca (bivša galerija Šibenik) 6x3 metra, iznajmljujem za tihi obrt. Ponude pod broj 1108.

MIJENJAM veliki trosoban stan u strogom centru grada za dva manja. Javiti se na adresu Marija Raljević, 19. divizije 1. (1109)

PRODAJEM teren u Bilicama (Gatare). Teren isparceliran na

nekoliko parcela od oko 300 —400 četvornih metara. Gradnja dozvoljena, struja i voda u blizini. Javiti se na adresu: Luka Gatare, Borisa Kidriča 46. (1110)

»CITROEN« BX 14 RE, potpuno nov, prodajem. Telefon 24-110. (1101)

KUPUJEM polovni pijanino u ispravnom stanju. Ponude pod broj 1102.

PRODAJEM »Mercedes« 200 D mini, 1970, generalno uređen. Pitati na telefon 26-233 od 7—9 i od 19—21 sat. (1103)

PRODAJEM česticu zemlje u Dubravi (2000 četvornih metara) preko puta Gojanovića. Javiti se na telefon 26-258. (1111)

Kretanje brodova
»Slobodne plovidbe«

JABLANICA — na putu za Južnu Ameriku, ŽIRJE — na putu za Jidu, DINARA — u Džakarti, SKRADIN — u Bar, PROMINA — u Taurangi, ŠIBENIK — u Rangun, ŠUBICEVAC — na putu za Hošimiv, KRAPANJ — u Šibeniku, PRVIĆ — u Aleksandriji, ROGOZNICA — u Izoli, KRKA — u Dubrovniku, KRŠEVO — u Bar, BARANJA — na putu za St. Lorenzo, BIHAĆ — u Accabi, KNIN — na putu za Kočin.

Počeli, pa stali

U Crnici, bolje reći u Trtarskoj ulici po tko zna koji put zainteresirani stanovnici pokušali su svojim snagama doći do uredne kanalizacije. Međutim, u tome barem dosad nisu uspjeli, dobrim dijelom zbog pomanjkanja novca i razumijevanja nadležnih faktora. Zbog toga ovaj predio pruža ružnu sliku, štoviše stalno je izvoršte zaraznih bolesti jer se septičke jame izljevaju izravno u taj iskop. Ljudi negoduju, i to doista s pravom, pa je krajnje vrijeme da se taj ulomak infrastrukture konačno dovede redu i pravoj svrsi.

(Snimio: V. Polić)

Program Radio-Šibenika

SUBOTA, 21. VII 1984.

14.00 — Najava programa, 14.02 — Ljetni program, 14.30 — Vijesti, 14.40 — Ljetni program, 15.00 — Dnevne novosti Radio-Zagreba, 15.30 — Ljetni program, 16.00 — Vijesti, 16.02 — Ljetni program, 16.50 — Vodič, 16.59 — Odjava programa.

NEDJELJA, 22. VII 1984.

9.00 — Najava programa, 9.02 — Tjedna kronika, 9.15 — Dalmatinske pjesme, 9.30 — Zabavni koktel i reklamne poruke, 10.30 — Čestitke i želje slušalaca, podsjetnik i najava programa za sljedeći dan.

PONEDJELJAK, 23. VII 1984.

14.00 — Najava programa, 14.02 — Ljetni program, 14.30 — Vijesti, 14.40 — Ljetni program, 15.00 — Dnevne novosti Radio-Zagreba, 15.30 — Ljetni program, 16.00 — Vijesti, 16.02 — Ljetni program, 16.50 — Vodič, 16.59 — Odjava programa.

UTORAK, 24. VII 1984.

14.00 — Najava programa, 14.02 — Ljetni program, 14.30 — Vijesti, 14.40 — Ljetni program, 15.00 — Dnevne novosti Radio-Zagreba, 15.30 — Ljetni program, 16.00 — Vijesti, 16.02 — Ljetni program, 16.50 — Vodič, 16.59 — Odjava programa.

SRIJEDA, 25. VII 1984.

14.00 — Najava programa, 14.02 — Ljetni program, 14.30 — Vijesti, 14.40 — Ljetni program, 15.00 — Dnevne novosti Radio-Zagreba, 15.30 — Ljetni program, 16.00 — Vijesti, 16.02 — Ljetni program, 16.50 — Vodič, 16.59 — Odjava programa.

CETVRTAK, 26. VII 1984.

14.00 — Najava programa, 14.02 — Ljetni program, 14.30 — Vijesti, 14.40 — Ljetni program, 15.00 — Dnevne novosti Radio-Zagreba, 15.30 — Ljetni program, 16.00 — Vijesti, 16.02 — Ljetni program, 16.50 — Vodič, 16.59 — Odjava programa.

PETAK, 27. VII 1984.

14.00 — Najava programa, 14.02 — Ljetni program, 14.30 — Vijesti, 14.40 — Ljetni program, 15.00 — Dnevne novosti Radio-Zagreba, 15.30 — Ljetni program, 16.00 — Vijesti, 16.02 — Ljetni program, 16.50 — Vodič, 16.59 — Odjava programa.

naš vodič

vlakovi

Za ZAGREB: u 6.00 (veza na Mediteran-ekspres, prekrcaj u Perkoviću), 10.55 (veza na Dalmacija ekspres), 14.10 (Kornat-ekspres), 20.20 direktna i spavaća kola, 22.20 (veza na Tauern-ekspres).
Za BEOGRAD: u 16.45 (veza na sezonske vlakove), 18.50 (veza na Dilekcijski-ekspres), 20.20 (direktna i spavaća kola).
Za NOVI SAD: u 17.32 (7/1).

Dolazak vlakova

Iz ZAGREBA: u 7.05, 13.00, 18.14, 21.23 sati.
Iz BEOGRADA: u 7.05, 7.44 sati.
Iz NOVOG SADA: u 4.58 sati.
Vrijedi do 2. IX 1984.

brodovi

Brza pruga

Za ZADAR, RAB, RIJEKU: ponedjeljkom u 21.50 sati.
Za SPLIT, HVAR, KORČULU, DUBROVNIK: subotom u 4.30 sati.

Lokalne pruge

Za ZLARIN: radnim danom u 5.30, 9.00, 12.25, 14.25, 19.20 sati. Nedjeljom i praznikom u 8.00, 9.00, 19.20, 19.40 sati.
Za PRVIC LUKU: radnim danom u 9.00, 12.25, 14.45, 19.20 sati. Nedjeljom i praznikom u 9.00, 12.25, 14.45, 19.20 sati.
Za PRVIC ŠEPURINU: radnim danom u 5.30, 9.00, 12.25, 14.45, 19.20 sati. Nedjeljom i praznikom u 9.00, 19.20 sati.
Za VODICE: radnim danom u 9.00, 12.25, 14.45, 19.20 sati. Nedjeljom i praznikom u 9.00, 18.20 sati.
Za OBONJAN: radnim danom u 5.30, 9.00, 13.00 sati. Petkom u 14.45. Nedjeljom i praznikom u 8.30, 19.40 sati.
Za KAPRIJE i ZIRJE: u 13.00 sati. Petkom u 14.45. Nedjeljom i praznikom u 8.30, 19.40 sati.
Vrijedi do 1. IX 1984.

autobusi

ŠIBENIK — TRST: u 23.05 sati.
ŠIBENIK — DUBROVNIK: u 2.30, 5.15, 9.00, 11.00, 13.15 sati.
ŠIBENIK — RIJEKA: u 13.00, 19.35, 23.05 sati, a od 1. VII do 31. VIII u 8.05, 20.45 sati.
ŠIBENIK — ZAGREB: u 4.30, 20.30 sati, a od 22. VI do 5. IX u 17.30 sati (svaki drugi dan iz Šibenika i svaki dan iz Murtera).
ŠIBENIK — LJUBLJANA: u 19.35 sati, a od 1. VII do 31. VIII u 8.05, 20.45 sati.
ŠIBENIK — JESENICE: u 20.45 sati (od 1. VII do 31. VIII).
ŠIBENIK — SPLIT: u 2.30, 4.25, 5.15, 6.30, 7.00, 9.00, 10.30, 11.00, 13.15, 15.30, 17.30, 19.45, 20.30 sati.
ŠIBENIK — ZADAR: u 4.30, 7.00, 10.30, 12.25, 13.00, 16.00, 19.35, 23.05 sati, a od 1. VII do 31. VIII u 8.05, 20.45 sati.

Lokalne pruge

ŠIBENIK — DUBRAVA: u 7.00, 13.00 sati.
ŠIBENIK — DUBRAVA — BIRANJ: u 4.30, 6.20, 8.00, 10.30, 12.15 sati.
ŠIBENIK — DUBRAVA — DANILO GORNJE: u 4.00, 6.20, 8.00, 10.30, 12.15, 14.40, 18.30, 20.15, 22.20 sati.
ŠIBENIK — KNIN: u 4.15, 5.15, 6.10, 6.30, 7.20, 8.00, 9.00, 10.00, 10.30, 12.00, 13.30, 15.15, 16.30, 19.15, 20.45 sati.
ŠIBENIK — JEZERA — MURTER: u 3.30, 5.45, 7.00, 8.00, 9.00, 10.30, 11.30, 13.00, 14.45, 16.20, 18.00, 20.20 sati.
ŠIBENIK — BRODARICA: u 6.30, 7.45, 8.45, 9.45, 10.45, 11.45, 12.45, 16.45, 18.45 sati.
ŠIBENIK — DONJE POLJE — JADRTOVAC: u 9.45, 11.45, (19.15 ili 20.00) sati.
ŠIBENIK — PRIMOSTEN: u 7.45, 8.45, 10.15, 11.15, 17.45 sati.
ŠIBENIK — PRIMOSTEN — ROGOZNICA: u 5.30, 9.45, 10.45, 11.45, 13.15, 18.15 sati.
ŠIBENIK — ROGOZNICA — SAPIN DOLAC: u 5.35, 10.45 sati.

ŠIBENIK — SRIMA — VODICE: u 6.00, 7.45, 8.30, 8.45, 9.00, 9.30, 9.45, 10.00, 10.30, 10.45, 11.00, 11.30, 11.45, 12.00, 12.30, 12.45, 13.00, 13.30, 14.00, 15.00, 15.30, 16.40, 17.40, 17.45, 18.00, 18.30, 19.00, 19.30, 20.30, 21.30 sati.

ŠIBENIK — SRIMA — VODICE — TRIBUNJ: u 4.30, 6.30, 8.00, 10.30, 11.30, 13.15, 14.45, 17.00, 18.30, 20.00 sati.

ŠIBENIK — SOVLJA: u 13.15, 20.00 sati.

ŠIBENIK — VODICE — PIROVAC: u 6.15, 7.45, 9.45, 11.45, 13.25, 16.30, 19.30 sati.

ŠIBENIK — BRNJAČA: u 4.30, 6.30, 12.30, (19.15 ili 20.00) sati.

ŠIBENIK — PIROVAC — RADAŠINOVCI: u 3.00, 14.30 sati.

ŠIBENIK — STANKOVCI: u 3.00, 14.30 sati.

ŠIBENIK — KISTANJE — ERVENIK: u 2.45, 14.30 sati.

ŠIBENIK — B. MOSTINE — KISTANJE: u 10.30 sati.

ŠIBENIK — SKRADIN — BENKOVAC: u 6.00 sati (saobraćaj samo ponedjeljkom).

ŠIBENIK — PIROVAC — BENKOVAC: u 14.30 sati.

ŠIBENIK — VODICE — ČIŠTA: u 3.30, 5.45, 10.00, 12.00, 14.30, 19.15 sati.

ŠIBENIK — VODICE — VUKŠIĆ: u 14.30 sati.

ŠIBENIK — DRAGE — SAPIN DOLAC: u 3.30, 5.35, 15.00, 19.15 sati.

ŠIBENIK — ZATON: u 7.30 sati.

ŠIBENIK — ZATON — RAŠINA: u 4.30, 6.40, 9.00, 10.00, 12.00, 13.00, 14.30, 17.30, 19.00, 20.30 sati.

ŠIBENIK — ZABLAČE: u 7.00, 8.00, 9.00, 10.00, 11.00, 12.00, 13.15, 15.00, 16.30, 17.30, 19.15, 19.45 sati.

ŠIBENIK (Vidici) — JADRIJA: u 5.40, 8.30, 10.00, 11.30, 13.00, 14.30, 16.00, 17.30, 19.00, 20.00, 21.00 sati.

ŠIBENIK — DUBRAVICE — RUPE — LAŠKOVICA — IČEVO: u 6.20, 11.00, 14.20 sati.

ŠIBENIK — DUBRAVICE — PLASTOVO — BRATISKOVC: u 6.20, 11.00, 14.20 sati.

(Napomena: crno otisnuti polasci ne saobraćaju nedjeljom i praznikom)

OTKUP LOMLJENOG ZLATA

- U »Šibenkinjoj« prodavaonici kod Katedrale
- Cijena za jedan gram čistog zlata 1350 dinara
- Radno vrijeme od 7 — 12 i od 19 — 21 sat, subotom od 7 — 13 sati.

Ne vičimo na vukove dok lisice koke jedu. Tu uvijek aktualnu izreku podarila nam je mudrost puka, koji je u oporosti svakodnevice dobro razaznao one koji iz potajice zaogrnuti plaštem ne istaknutosti pohlepno vrebaju da se (kako ne treba, ljudskosti i zakonu sasla podaleko) dočepaju ne čega što će im tobožnji sitnočinovnički i malograđanski status učiniti materijalno »prihvatljivijim«. Kladio bih se da nije malo ljudi iz prvog esalonu privrednjaka, nadgradbenika, naslovnih općinskih strukturaša itd. koji na svojoj savijesti nemaju — niti jednu »na papiru opravdaljivu« dnevnicu, kojima nitko nikada nije ni pokušao otežati džep«, koji, dakle, nisu milosnici o pipljive sreće, ali — te

„Dugi prsti“ treće garniture

ško će me itko uvjeriti da oni što na hijerarhijskoj ljestvici stoje ispod njih nisu osjetili slast naših navika (da li su to baš navike?) da podmazivanjem barem uznastojimo izboriti za sebe ono (i nešto) što se legalnim putem nikako ne može dobiti. Ima, to hoćemo kazati, ljudi koji bi morali crvenjeti da nije navike da se s njima (jer znamo ih, jer poznati su nam, jer ih možemo do kraja imenovati — možemo li dokazati?) ophodimo kao, tobože, s onima koji sve mogu i koje nitko ne poziva — ako ne na odgovornost, a ono na ozbiljan razgovor! Budući da takva praksa izostaje, u realnosti života te takozvane druge (ili treće, čak) garniture bivaju osioni nosioci »pravde« i javni zagovornici poteza, pokušaja i činova kojima bi, zapravo, valjalo kazati — dosta! Barem toliko, ako se ne može učiniti ono drugo, ako, naime, za ono drugo treba — ispostaviti čvrst dokaz. Ima u svemu tome, dakle, neke »logike« iako pravu igru bognie i nije teško nazrijeti (i prozrijeti). Teško je, dakako, bez oslonca na dokaze pripadnicima druge (ili treće) garniture u oči kazati ono što uistinu jesu, ali ako toga nema, ako se za to ne pobrinu oni koji ih svojim dobronam »čistim orgtačem« zaogrću u ne toliko namjerno javnoj pozornici — bit će to još jedan dokaz da je krajnje vrijeme da dobro proučimo mudre izreke, jer dok se toga ne prihvatimo vikati ćemo (uglavnom bez razloga) na vukove, a lisice će i nadalje koke jesti.

D. B.

SIBENSKI LIST

Izdaje: INFORMATIVNI CENTAR; direktor Davora BLAŽEVIĆ; glavni i odgovorni urednik: Đuro BEČIR; tehnički urednik: Stjepan BARA-NOVIĆ; Uređuju redakcijski kolektivi; LIST IZLAZI SUBOTOM; Adresa: INFORMATIVNI CENTAR, Šibenik, B. Petranovića 3; telefon: 29-480, 29-929; Adresa uredništva »Šibenskog lista«: P. Grubišića 3; telefon: 29-929; Rukopisi se ne vraćaju; PRETPLATA za list: za SFRJ za tri mjeseca 170 dinara; za pola godine 340 dinara; za cijelu godinu 780 dinara; Za inozemstvo dvostruko; Ziro-račun kod SDK Šibenik 3448483-976; Tisk: SIRO »štampa« Šibenik; Rješenjem Republičkog sekretarijata za prosvjetu, kulturu i fizičku kulturu SRH broj 229/1-1978. »Šibenski list« oslobođen je osnovnog poraza na prometu